

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Địa chỉ : **1 Tôn Thất Tùng, P.Phạm Ngũ Lão,
Q.1; TPHCM**

Email : **longthuongxotgp@yahoo.com**

Website : **longchuathuongxot.vn**

Facebook : **facebook.com/thuongxotGP2008**

ĐT: **(028) 38.330.820**

03/2023

**Chúa phán với tôi (Thánh nữ Faustina): Ta đã chịu đau
đớn hơn cả những gì con nhìn thấy (NK 445).**

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯỚNG

LÁ THƯ LINH HƯỚNG THÁNG 03/2023

LM. Ernest Nguyễn Văn Hưởng

Chúng ta đang cùng với Giáo hội sống Mùa Chay thánh. Mùa Chay khởi đi từ thứ Tư lễ tro giúp cho chúng ta chuẩn bị mừng lễ Phục sinh. Trước lễ Giáng sinh, chúng ta cũng cùng với Giáo hội có một thời gian để chuẩn bị cho việc mừng lễ. Như thế Giáo hội tổ chức mừng lễ không chỉ là hình thức bên ngoài nhưng giúp cho tâm hồn người tín hữu có một sự thay đổi nào đó, hay nhắc nhở cho mỗi người chúng ta một thay đổi tận bên trong.

Trong Mùa Chay, chúng ta thường hay nghe nói đến các việc đạo đức như là bố thí, cầu nguyện và ăn chay. Chúng ta luôn được nhắc nhở là những việc đó phải được thực hành tận bên trong tâm hồn của mình. Những việc ấy không được làm với hình thức quá chú trọng đến vẻ bề ngoài, đừng “khuê chiêng đánh trống”, “trong hội đường hay ở ngã ba đường”, “làm cho ra vẻ thiếu nã”; cũng đừng làm để được người ta khen, đừng “cốt để người ta khen”, “cho người ta thấy”, “để thiên hạ thấy là chúng ăn chay” nhưng hãy làm cách kín đáo không có ý khoe khoang, không tìm cách để được khen ngợi.

Nếu loại bỏ những ý muốn tìm danh dự cho mình, các việc bố thí, cầu nguyện và ăn chay giúp chúng ta đến với tha nhân qua việc bố thí, giúp chúng ta có mối quan hệ thâm sâu với Thiên Chúa qua việc cầu nguyện và giúp chúng ta luyện tập chính bản thân, làm chủ bản thân qua việc ăn chay.

Như thế Mùa chay là mùa Giáo hội muốn giúp chúng ta một lần nữa trở về với Thiên Chúa và tha nhân. Giáo hội muốn chúng ta cải thiện quan hệ với Thiên Chúa và tha nhân. Điều quan trọng là tâm hồn chúng ta. Nếu chúng ta bố thí, cầu nguyện và ăn chay mà chỉ dừng lại ở hình thức bên ngoài thì mọi việc vẫn như cũ, nếu không muốn nói là tệ hại hơn vì tâm hồn chúng ta thỏa mãn, cho là đủ lối sống giả hình như thế.

BBT tổng hợp

CHÚA NHẬT II MÙA CHAY, NĂM A

HÀNH TRÌNH VÀ PHIÊU LƯU

Muốn đi theo tiếng Chúa gọi, Abraham đã phải bỏ quê hương và những người thân. Muốn đi theo Chúa, các môn đệ phải "từ bỏ mình và vác thập giá hàng ngày". Để đi loan báo Tin Mừng, các tông đồ phải chịu biết bao gian khổ.

Họ đã bỏ rất nhiều. Bù lại, họ được gì? Abraham nhận được lời Chúa hứa ban cho một dòng dõi đông đảo, các môn đệ được Đức Giêsu cho thoáng thấy vinh quang ở cuối cuộc hành trình, và người tông đồ được hứa "tên các con được ghi trong sổ trời". Tin theo những lời hứa về một tương lai xa vời như thế đúng là phiêu lưu.

Thông thường, người khôn ngoan không nên phiêu lưu, thà giữ lấy cái hiện tại tuy bình thường nhưng chắc chắn, còn hơn bỏ nó để theo đuổi một tương lai chỉ mới có trong lời hứa. Nhưng đó là lối cư xử giữa loài người với nhau vì loài người

thì rất khó tin. Nhưng đối với Thiên Chúa thì rất đáng phiêu lưu như vậy, vì đã có nhiều bằng chứng cho thấy lòng trung tín thực hiện lời hứa của Ngài. Hơn nữa, Ngài có kêu gọi chúng ta từ bỏ để phiêu lưu theo Ngài cũng chỉ vì Ngài muốn đưa chúng ta trở về hạnh phúc thuở ban đầu mà thôi. Thực ra phiêu lưu theo Chúa không phải là phiêu lưu, chỉ cần có đức tin vào lòng trung tín của Chúa là có bảo đảm.

Rất nhiều người đã dám phiêu lưu như vậy: Abraham (2 lần: bỏ quê hương, giết con một), Đức Maria (khi thưa vâng với Thiên thần), các môn đệ (lập tức bỏ thuyền, bỏ lưới và gia đình để theo Đức Giêsu).

ĐỨC TIN LÊN ĐƯỜNG

Chuyện tổ phụ Abraham cho ta thấy được điều quan trọng: đức tin là một cuộc lên đường.

- Tại sao? Vì "đạo" là đường, con đường Thiên Chúa dẫn dắt để chúng ta từ tối tăm tới ánh sáng, từ cõi chết đến cõi sống.

Trong Thánh Kinh, mỗi lần Chúa gọi ai thì Ngài đều bảo họ lên đường đi theo Ngài.

- Mà muốn lên đường thì phải từ bỏ, vì hành trang càng gọn nhẹ thì bước hành trình càng nhanh. Thiên Chúa đã bảo với Abraham: "Hãy rời bỏ xứ sở, họ hàng và nhà cha người".

- Hành trình đức tin luôn bao hàm ý nghĩa phiêu lưu: Abraham hành trình lên đường nhưng không biết mình sẽ đi tới đâu, ông chỉ biết mình đang đi theo sự hướng dẫn của Thiên Chúa: "đến đất mà Ta sẽ chỉ cho người".

- Rất nhiều tín hữu chỉ lo gìn giữ những tín điều giáo lý và các lễ nghi. Đó chỉ là "giữ đạo" chứ không phải "sống đạo".

CUỘC BIẾN HÌNH VÀ CUỘC HẤP HỐI CỦA CHÚA

Linh mục Mark Link (trong quyển Sunday homilies, Year A) đã so sánh việc Đức Giêsu biến hình và việc Ngài hấp hối:

- Cả hai việc cùng diễn ra trên núi: biến hình trên núi Tabor, hấp hối trên núi Cây Dầu.

- Ở hai nơi, Đức Giêsu đều biến hình: trên núi Tabor Ngài biến từ hình dáng loài người thành hình dáng Thiên Chúa;

trên núi Cây Dầu, từ hình dáng Thiên Chúa vinh quang thành hình dáng con người yếu đuối. - Hai việc biến hình đều xảy ra lúc Đức Giêsu đang cầu nguyện.

- Và cả hai biến cố này đều xảy ra trước mắt 3 nhân chứng Phêrô, Giacôbê và Gioan.

Dáng vẻ yếu đuối của Đức Giêsu là hình ảnh của Adam cũ, còn dáng vẻ uy nghi sáng láng là hình ảnh của Adam mới. Thân phận của chúng ta cũng thế: Có những lúc chúng ta sốt sắng ngất ngây, như Đức Giêsu trên núi Tabor. Khi ấy chúng ta cảm thấy mến Chúa yêu người quá; chúng ta muốn ở mãi trong tình trạng ngây ngất đó; Nhưng rồi lại có những lúc chúng ta suy sụp trầm trọng, như đang ở núi Cây Dầu. Khi ấy, phần Adam cũ trong ta nổi dậy mãnh liệt. Chúng ta cảm thấy chán nản, không ai thương mình và mình cũng không muốn thương ai. Hình như Thiên Chúa cũng xa lánh mình.

Nhưng có một chi tiết quan trọng là Đức Giêsu đã luôn cầu nguyện trong cả hai biến cố đó. Chính sự cầu nguyện đã liên kết thống nhất 2 phương diện ngược hẳn nhau trong cùng một con người của Ngài.

CHÚA NHẬT III MÙA CHAY, NĂM A

Các bài Tin Mừng theo thánh Gio-an của Chúa Nhật 3, 4 và 5 mùa Chay năm A, được lựa chọn để phù hợp với nghi thức tuyên xưng đức tin của các dự tòng, trước khi họ được rửa tội vào đêm Vọng Phục Sinh. Họ sẽ tuyên xưng Chúa Giêsu là nước hằng sống, là ánh sáng trần gian, là sự sống lại và sự sống. Tuy nhiên những chủ đề này cũng là cốt lõi của đức tin mà tất cả chúng ta nên ôn lại để sống tích cực hơn. Mùa Chay là thời gian thích hợp để chúng ta củng cố đức tin, chuẩn bị mừng lễ Phục Sinh là tột đỉnh của Năm Phụng vụ. Bài đọc 1 và bài Tin Mừng mời gọi chúng ta suy niệm về ý nghĩa của nước, nước từ tảng đá chảy ra để cứu sống dân Ít-ra-en trong sa mạc và nhất là nước hằng sống Chúa Giêsu hứa ban cho người phụ nữ Samari bên bờ giếng Gia-cóp cũng như cho tất cả chúng ta.

Sau khi vượt qua Biển Đỏ, dân Ít-ra-en đóng trại ở nhiều nơi khác nhau. Tại Rơ-phi-đim, họ không có nước uống nên kêu trách ông Mô-sê. Ông đến kêu xin Chúa can thiệp và Người dạy ông dùng cây gậy đã

đập xuống sông Nin để đập vào một tảng đá. Ông làm theo lời Thiên Chúa và từ tảng đá, nước chảy ra cho dân chúng có nước uống. Tuy nhiên, phép lạ nước chảy ra từ tảng đá không phải chỉ nhằm cứu sống dân Ít-ra-en, mà nó còn trả lời cho nghi vấn của họ "Có Đức Chúa ở giữa chúng ta hay không?". Có chứ, bởi vì chính Thiên Chúa đã hiện diện khi Người "đứng trên tảng đá ở núi Khô-rép" và ông Mô-sê dùng cây gậy quyền năng của Chúa đập trên tảng đá ấy. Dòng nước chảy ra từ tảng đá là biểu tượng của tình yêu Thiên Chúa, Đấng yêu thương giải phóng dân Người khỏi Ai-cập và đưa vào Đất Hứa. Nhưng hơn thế nữa, thánh Phaolô còn coi tảng đá ấy là hình bóng báo trước tương lai khi ngài nói: "Họ (dân Ít-ra-en) cùng uống nước chảy ra từ tảng đá linh thiêng vẫn đi theo họ; tảng đá đây, chính là Đức Kitô".

Qua câu chuyện Tin Mừng hôm nay, chúng ta nghe Chúa Giêsu nói chuyện với người phụ nữ Sa-ma-ri bên bờ giếng Gia-cóp. Đây là giếng nước do tổ phụ Gia-cóp để lại cho con cháu ngài tới ngày

nay. Giữa vùng sa mạc khô cằn, nước giếng tổ phụ Gia-cóp thật quý giá vì đã nâng đỡ sự sống, từ chính ngài tới con cháu và đàn gia súc đều nhờ đó mà sống. Nhưng nay, Chúa Giêsu giới thiệu một thứ nước còn quý giá hơn nước giếng Gia-cóp gấp bội, vì như Chúa nói với người phụ nữ: "Ai uống nước này, sẽ lại khát. Còn ai uống nước tôi cho, sẽ không bao giờ khát nữa". Khát khao hạnh phúc đời đời là cơn khát ai cũng có và không thứ nước trần gian nào có thể giúp người ta hết khát. Chỉ có Chúa Giêsu, Tảng Đá của Thiên Chúa hiện diện, mới là "mạch nước vọt lên, đem lại sự sống đời đời" trong tâm hồn những ai đón nhận Người. Thí dụ cụ thể là chính người phụ nữ Sa-ma-ri. Chúa Giêsu đã hiểu được cơn khát sự công chính và bình an trong tâm hồn bà. Vì thế hôm nay Chúa đem nước cứu độ đến cho bà. Chúa dùng đủ mọi cách, nào là gợi chuyện, lan man từ chuyện giếng tới chuyện chồng con của bà, thậm chí cả chuyện tranh luận về nơi chốn thờ phượng nữa. Điều tuyệt vời là qua mỗi chuyện, Chúa Giêsu lại giúp bà nhận biết rõ hơn Người là Đấng nào: đầu tiên đối với bà, Chúa là "người Do-thái", rồi là "ngôn sứ", sau cùng là

"Đấng Mê-si-a" (Đức Kitô). Nhưng tâm điểm của câu chuyện gặp gỡ vẫn là bà nhận biết Chúa Giêsu là Đấng ban nước hằng sống! Bởi vì sau khi nhận biết như thế, bà đã "để vò nước lại, vào thành và nói với người ta: 'Đến mà xem: có một người đã nói với tôi tất cả những gì tôi đã làm. Ông ấy không phải là Đấng Kitô sao?'". Để vò nước lại, vì bà đã tìm được thứ nước đem lại sự sống đời đời và giúp bà thỏa cơn khát ơn cứu độ!

Sống sứ điệp Lời Chúa

Câu chuyện Tin Mừng hôm nay chắc chắn không chỉ đánh động tâm hồn các anh chị em dự tòng, nhưng hết thảy chúng ta nữa. Chúa Giêsu là Tảng Đá của giao ước mới, từ đó một mạch nước vọt lên, đem lại sự sống đời đời. Các anh chị em dự tòng đang khát Chúa! Còn chúng ta, có lẽ tốt nhất trong mùa Chay này, chúng ta hãy xem lại "cơn khát" của chúng ta là gì. Chúng ta đang khát gì? Tiền bạc, danh vọng? Bình an trong tâm hồn? Tình yêu Thiên Chúa? Giống như người phụ nữ Sa-ma-ri, chúng ta hãy thưa với Chúa: "Lạy Chúa, xin cho con thứ nước ấy, để con hết khát". Chắc chắn Chúa sẽ đáp lời chúng ta!

Lm. Đa-minh Trần đình Nhi

CHÚA NHẬT IV MÙA CHAY, NĂM A

Con đường đi tới ánh sáng

Con đường đi tới ánh sáng của người mù gồm nhiều bước. Nhưng đáng chú ý là đó không chỉ là những bước đi của con người mà còn là những bước đi của Đức Giêsu: Ngài đi những bước trước, người mù bước theo, và bước sau cùng cũng là của Ngài:

- Bước 1 "Đức Giêsu nhìn thấy" (câu 1): Cuộc hành trình bắt đầu bằng cái nhìn này, cái nhìn của Chúa đi trước cái nhìn của con người.

- Bước 2 "Đức Giêsu thoa vào mắt người mù" (câu 7): sự tiếp xúc giữa Ngài với bệnh nhân chính là thần dược.

- Bước 3 "Ngài bảo: Hãy đi rửa ở hồ Silôê" (câu 7a): Đức Giêsu sai ta đi đến một nơi đã có sẵn từ lâu trước khi ta cần đến nó, và nơi này thực ra chỉ có năng lực cứu chữa nhờ Ngài mà thôi.

- Bước 4 "Người mù đi đến đó" (câu 7b): Bước đầu tiên của con người là sự vâng phục và phó thác. Đây là bước rất cần thiết.

- Bước 5 "Tôi đã nhìn thấy" (câu 11), "Ngài là một ngôn sứ"

(câu 17): Liền theo sau hồng ân nhận được là việc làm chứng cho Đấng mà ta tin, cho dù việc này dẫn đến cái giá phải trả là bị đuổi ra ngoài (câu 34).

- Bước 6 "Đức Giêsu đến gặp anh" (câu 35): Đến đây Đức Giêsu ban cho anh một thị giác còn quý hơn thị giác của cặp mắt anh, đó là thị giác của đức tin: anh tuyên xưng "Lạy Chúa, con tin".

Đó cũng là những bước mà chúng ta phải cùng đi với Đức Giêsu trên cuộc hành trình của chúng ta.

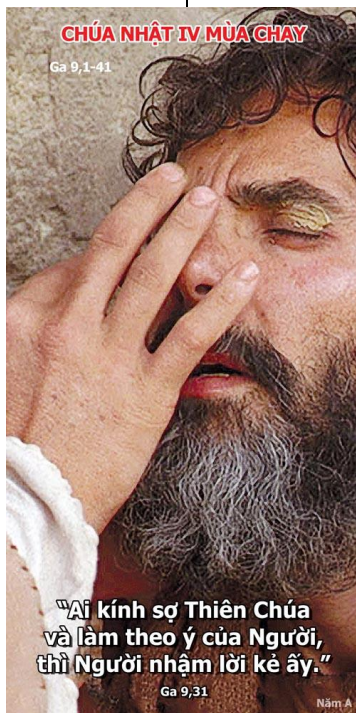
Những cái làm cho ta mù

Để thấy rõ, chỉ một đôi mắt sáng chưa đủ, bởi vì không chỉ có mỗi một thứ bệnh mù là mù đôi mắt, mà còn nhiều thứ bệnh mù khác do nhiều nguyên nhân khác:

Tính ích kỷ làm ta mù không thấy nhu cầu của tha nhân

Tính vô cảm làm ta mù không thấy những việc ta đã làm đau lòng tha nhân.

Tính tự phụ làm ta mù không thấy tha nhân cũng có nhân phẩm như mình.

Tính kiêu căng làm ta mù không thấy khuyết điểm của mình.

Những thành kiến làm ta mù không thấy sự thật.

Sự hối hả làm ta mù không thấy vẻ đẹp của vũ trụ chung quanh.

Khuynh hướng duy vật làm ta mù không thấy những giá trị thiêng liêng.

Sự hời hợt làm ta mù không thấy giá trị thật của con người và khiến ta hay lên án.

Những thứ thị giác

"Người phàm chỉ nhìn thấy ngoài mặt, còn Chúa thì thấy tận cõi lòng" (Bài đọc 1): Đối diện với người mù, các môn đệ chỉ thấy đây là một kẻ có tội nên bị phạt; các người pharisêu tìm đủ mọi ngõ ngách để trốn thoát khỏi phải nhìn nhận sự thật về người mù; dân chúng thì không thể tin nổi sự việc mà họ vừa nhìn thấy. Còn Đức Giêsu, Ngài nhìn thấu cõi lòng của từng hạng người kể trên. Ta hãy tìm hiểu kỹ hơn cái nhìn của Đức Giêsu.

- Một cái nhìn ưu ái: Ngài không nhìn người mù bằng ánh mắt bàng quan, mà nhìn với lòng thương xót.

- Một cái nhìn không bị che mờ bởi những thành kiến (như

các môn đệ), những hoài nghi (như dân chúng), những đổ kỵ (như pharisêu), những định chế xã hội xếp loại giai cấp con người.

- Một cái nhìn phát sinh hiệu quả: Ngài nhìn người mù và làm cho anh được thấy.

Chúng ta cần có cái nhìn của Chúa, như lời Thánh Phaolô trong bài đọc 2: "Anh em hãy xem xét điều gì làm đẹp lòng Thiên Chúa. Đừng cộng tác vào những việc vô ích của con cái bóng tối, nhưng hãy vạch trần những việc ấy ra mới phải".

Mảnh suy tư:

Vào một đêm kia, có hiện tượng nguyệt thực toàn phần. Ai nấy đều bàn tán về nó.

Rất nhiều người đứng ngoài sân chờ nhiều tiếng đồng hồ để cuối cùng được nhìn ngắm nó trong một số phút ngắn ngủi.

Tôi tự hỏi: sao người ta lại quá chú ý đến sự biến mất của mặt trăng mà không chú ý đến sự xuất hiện của nó?

Và tôi nhớ đến một lời của Emerson: "Người ngu ngạc nhiên trước sự bất thường.

Còn người khôn ngạc nhiên trước sự bình thường" (Flor MacCarthy).

CHÚA NHẬT V MÙA CHAY, NĂM A

Sự sống của thể xác:

- Hầu hết những quan tâm của chúng ta đều là lo cho cuộc sống thể xác: ăn uống, tiền bạc, thuốc men, sung sướng. Và rất nhiều tội ta phạm cũng vì quá lo cho cuộc sống thể xác này.

- Thánh Phaolô nói sự sống thần khí quan trọng hơn sự sống thể xác; và chúng ta vẫn tuyên xưng "Tôi tin xác loài người ngày sau sống lại". Nhưng hình như ta không sống đúng theo niềm tin ấy. Nếu ta thực sự tin như thế thì:

Ta đâu có quá sợ chết.

Ta đâu có quá bám víu vào những thứ nuôi cuộc sống thân xác này.

- Đức Giêsu nói "Ai dám liều bỏ sự sống (thể xác) thì sẽ được sự sống đời đời".

Lời cầu nguyện của Đức Giêsu trước mồ Ladarô đáng ta bắt chước:

- Thông thường, thứ tự của lời ta cầu xin là: a/ Trình bày nhu cầu của mình; b/ Xin Chúa giúp;

c/ Nếu được Chúa ban thì ta cảm ơn. Thứ tự lời Đức Giêsu cầu nguyện ngược hẳn lại: a/ Tạ ơn "Lạy Cha, con cảm tạ Cha" (c 41a); b/ Không cần trình bày yêu cầu (vì hiểu ngầm Chúa Cha đã biết); c/ Tin chắc lời xin của mình đã được nhậm lời "vì Cha đã nhậm lời Con" (c 41b).

- Tại sao? Đức Giêsu và Chúa Cha kết hợp mật thiết nên một: Đức Giêsu muốn cũng là Chúa Cha muốn, người xin cũng là người ban, nên chắc chắn lời xin sẽ được thực hiện.

- Chúng ta có được như thế không? Được, nếu như ta cũng kết hợp mật thiết với Đức Giêsu và qua Ngài với Chúa Cha, và do đó ta chỉ muốn điều Chúa muốn.

Mùa Chay chuẩn bị cho chúng ta chia sẻ cuộc phục sinh của Đức Giêsu. Cuộc sống thần linh của chúng ta có thể đã chết hay chưa sống dồi dào. Ta hãy kết hợp với Đức Giêsu mà xin được phục sinh. Và hãy tin chắc ta sẽ được, miễn là ta thực sự muốn mình phục sinh.

Một người bạn đặc biệt

Đức Giêsu là bạn thân thiết của Ladarô. Điều này hiển nhiên vì chính Ngài đã khóc trước mồ Ladarô, và dân chúng hôm đó đã xác nhận như thế ("Kìa xem, ông ta thương Ladarô biết mấy").

Nhưng dù vậy, Ngài đã không làm gì để ngăn chặn Ladarô khỏi chết: "Sau khi được tin ông Ladarô lâm bệnh, Ngài còn lưu lại thêm hai ngày tại nơi đang ở". Thái độ của Ngài đã khiến Matta phiền trách: "Nếu có Thầy ở đây thì em con đã không chết". Chúng ta cũng giống Matta: khi gặp gian nan, thử thách, khổ đau, chúng ta bị cám dỗ phiền trách Chúa, thậm chí nói phạm tới Ngài.

Tuy nhiên, không ngăn chặn Ladarô khỏi chết không có nghĩa là để cho ông đi vào ngõ cụt, không có nghĩa là không cứu sống ông. Bài đọc I hôm nay cho thấy Thiên Chúa cũng hành xử như thế đối với dân Israel: Ngài không ngăn chặn những diễn biến tất nhiên phải đến theo logic lịch sử cứu độ: họ đã bất trung, đã băng hoại nên đất nước họ sụp đổ, họ phải đi lưu đày. Thế nhưng con đường đó không phải là con đường dẫn đến ngõ cụt mà là con đường

cứu độ: cuối cùng thì Israel đã được hồi hương và Ladarô được sống lại. Khoảng thời gian "chết" của Israel và của Ladarô chính là thời gian người ta học được rất nhiều bài học quý giá. Tác giả Tv 116 đã hiểu thế nên đã hát lên: "Quý thay trước mắt Yavê, cái chết của những ai thành tín với Ngài" (Tv 116, 15).

Giêsu là ai?

Là một nhà diễn thuyết hấp dẫn: "Thiên hạ sửng sốt về lời giảng dạy của Ngài, vì Ngài giảng dạy như một đấng có thẩm quyền, chứ không như các kinh sư" (Mc 1, 21).

Là một vĩ nhân đầy quyền phép: "Mọi người đều kinh ngạc đến nỗi họ bàn tán với nhau: Thế nghĩa là gì?... Ông ấy ra lệnh cho cả các thần ô uế và chúng phải tuân lệnh" (Mc 1, 27).

Nhưng không phải chỉ có thế, bài Tin Mừng này cho ta biết thêm Ngài chính là sự sống: "Ta là sự sống lại và là sự sống. Ai tin Ta thì dù có chết cũng sẽ được sống. Ai sống và tin Ta thì sẽ không phải chết bao giờ" (câu 25-26). Sau khi tuyên bố như thế, Đức Giêsu hỏi Matta: "Con có tin như thế không?" (câu 27). Đó cũng chính là câu Ngài hỏi chúng ta.

HỌC HỎI LINH ĐẠO**Bài 86****TÌM HIỂU TÔNG CHIẾU
DUNG NHAN LÒNG XÓT THƯƠNG***(Tiếp theo)***Lm. Giuse Tạ Huy Hoàng****Dẫn vào**

Khi để ý quan sát trang phục mà các vị chức sắc dân sự... cách riêng là y phục mà các vị đại sứ các nước mặc trong các lễ hội chính thức của nước mình, ta thấy không ít người sử dụng tây phục (lễ phục châu Âu). Dĩ nhiên, cũng có rất nhiều người thể hiện bản sắc dân tộc qua trang phục của quốc gia mình, của địa phương mình, kể cả áo vest quần tây vì đó là quốc phục của họ, những người tây phương.¹ Thật vậy, mặc trang phục truyền thống dân tộc mình là một trong những cách thức tuyệt vời để có thể quảng bá văn hóa dân tộc của mình.²

Bởi lẽ, nếu cuộc sống nói chung luôn luôn có sự giao thoa ít nhiều giữa các nền văn hóa... thì trong lãnh vực trang phục nói riêng cũng vậy, và trong lãnh vực các ngôn ngữ thì cũng vậy nốt. Sự tương liên giữa tiếng Anh và tiếng Việt chẳng hạn, là một thí dụ khá tiêu biểu. Thật vậy, “Ngữ pháp tiếng Việt không chỉ là phương pháp / Trong vòng ấm áp... ngữ ngôn nghĩa vui mừng / Cái nhìn... thể đứng... còn giao thoa phước hạnh / Ngữ pháp tiếng Anh cùng tiếng Việt song hành...”.³ Thời sự phụng vụ hơn, sự tương liên giữa

¹ X. Chí Long, “Vì sao Việt Nam chưa có quốc phục?” trong “Báo Lao động thứ Ba, 16-8-2022”.

² Hy vọng trong tương lai không xa, Việt Nam sẽ chính thức có “quốc phục” là trang phục dân tộc và sẽ buộc sử dụng quốc phục trong các dịp lễ hội chính thức của quốc gia, nhất là trong dịp các đại sứ trình quốc thư tại các nước trên thế giới (x. Võ Hồng Phúc, “Lại nói về quốc phục nam của người Việt” trong “Facebook Võ Phúc, ngày 14-8-2022”).

³ X. Bao la lòng Chúa xót thương, *Ngữ pháp tiếng Việt trong cái nhìn ngữ pháp tiếng Anh* (11-02-2023) (<https://www.youtube.com/watch?v=Lv9l8Ex8HpY>).

“Mùa Chay” và “lòng thương xót” thì cũng vậy một cách đầy ý nghĩa.

Với tinh thần Mùa Chay...

Để sự tương tác giữa sống tinh thần Mùa Chay và thực hành lòng thương xót, người ta được mời gọi hãy biểu lộ tích cực hơn nữa tinh thần cầu nguyện, hãy thực tâm ăn chay-chia sẻ, và nỗ lực thực thi bác ái. Sự tương liên về ý nghĩa, sự tương tác trong hành động... của hai thực tại “sống tinh thần Mùa Chay và thực hành lòng thương xót” phải hiểu là tất yếu.

Quả vậy, ngay như mỗi tương quan giữa công lý và lòng thương xót cũng vậy. Đó “không phải là hai thực tại mâu thuẫn nhau, nhưng là hai chiều kích của một thực tại duy nhất mở ra dần dần cho đến khi đạt đến đỉnh điểm trong tình yêu viên mãn”,⁴ mặc dù công lý cũng được hiểu là điều chính đáng...⁵ Bởi lẽ, “công lý được hiểu là giữ trọn Lễ Luật và là hành vi của mỗi người Ít-ra-en lương thiện phù hợp với những điều răn của Đức Chúa Trời”.⁶ Thật ra, lòng thương xót của Thiên Chúa không phải là công lý theo nghĩa tự nhiên nhưng bao hàm chính công lý một cách thiết yếu! Vì thế, đừng để chủ nghĩa duy hợp pháp “bóp méo ý nghĩa ban đầu của công lý và làm lu mờ những giá trị sâu sắc của nó”.⁷

Thật vậy, ngay trong Mùa Chay này, ta hãy cầu nguyện sốt sắng hơn để nhận ra con người thực của mình, và đặc biệt nhận ra lòng thương xót của Thiên Chúa... với quyết tâm và nỗ lực hơn trong sự kết thân mật thiết với Chúa (cách cụ thể qua từng ngày sống với các công việc bổn phận). Chúng ta được mời gọi ăn chay bằng cách bỏ đi một tính xấu, một sở thích không phù hợp với bậc sống của mình, cởi mở tâm hồn đối với tha nhân, tinh tế nhận ra, linh hoạt cảm thông với người nghèo, người đau khổ, đồng thời tìm cách đáp ứng những nhu cầu cấp thiết của đồng loại. Nghĩa là, chúng ta hãy sống bác ái.

⁴ APV 20,2.

⁵ X. APV 20,4.

⁶ APV 20,6.

⁷ APV 20,7.

Bởi lẽ “Lòng thương xót của Chúa giúp biến đổi tâm hồn con người; lòng thương xót ấy cho phép chúng ta, nhờ cảm nghiệm được tình yêu thành tín, cũng trở nên nhân từ hơn... giúp chúng ta biết yêu người lân cận và hiến thân mình cho những gì mà truyền thống Giáo hội gọi là những việc bác ái phần xác cũng như phần hồn”.⁸ Nhờ đó, lương tâm chúng ta sẽ được thức tỉnh trước thảm họa nghèo khổ của những người chung quanh, có khả năng đi sâu hơn vào tâm điểm của Tin Mừng... là nơi những người nghèo được hưởng đặc quyền lòng thương xót của Thiên Chúa.⁹

Misericordiae vultus, số 20,4-7

Công lý cũng được hiểu là điều chính đáng tùy vào mỗi cá nhân. (APV 20,4) Trong Thánh kinh, có rất nhiều tham chiếu về công lý siêu phàm và về Thiên Chúa như một vị “thẩm phán”. (APV 20,5) Trong những đoạn văn này, công lý được hiểu là giữ trọn Lễ Luật và là hành vi của mỗi người Ít-ra-en lương thiện, phù hợp với những điều răn của Đức Chúa Trời. (APV 20,6) Tuy nhiên, một tầm nhìn như thế thường rơi vào chủ nghĩa duy hợp pháp, bóp méo ý nghĩa ban đầu của công lý và làm lu mờ những giá trị sâu sắc của nó. (APV 20,7)

Chút suy tư

Sự tương liên về ý nghĩa, sự tương tác trong hành động... của hai thực tại “sống tinh thần Mùa Chay và thực hành lòng thương xót” cũng như mối tương quan giữa công lý và lòng thương xót “không phải là hai thực tại mâu thuẫn nhau, nhưng là hai chiều kích của một thực tại duy nhất...” là mẫu mực chiếu soi lên mọi lãnh vực tương liên của cuộc sống. Hơn nữa, sự giao thoa ngôn ngữ giữa tiếng Anh và tiếng Việt cũng hoàn toàn là một khả thể!

Có một kỷ lục gia nọ được VietKings nêu câu hỏi phỏng vấn: “Anh có thể nói tóm lại trong vòng ít phút tất cả những gì liên quan đến các kỷ lục đã đạt được không nhỉ?”¹⁰ – Vị kỷ lục gia cho biết điều vô cùng tâm đắc đối với các thành tựu, các kỷ lục cấp quốc gia

⁸ X. Phan-xi-cô, *Sứ điệp Mùa Chay 2016*.

⁹ X. APV 15.

¹⁰ Trong cuộc trò chuyện “sáng ngày 09-02-2023” tại Văn phòng 2 VietKings (Số 252, 253 Khuông Việt, Phường Phú Trung, Quận Tân Phú, TP.HCM).

và thế giới mà ông ta có vinh dự đạt được đã không hề dừng lại tại các thành tích nhưng chính là một khởi đầu mới, là tiếp tục với khát vọng... “được góp phần làm cho tiếng Việt, tiếng ‘mẹ đẻ’ ngày càng thêm phần trong sáng, dễ dùng... đa dạng, phong phú và hữu dụng hơn”.¹¹

Vị kỷ lục gia còn hăng hái gửi gắm chút tâm tình tha thiết, đầy chí khí cống hiến trong vần thơ sau: “*Ngữ pháp tiếng Việt không chỉ là phương pháp / Trong vòng ấm áp... ngữ ngôn nghĩa vui mừng / Cái nhìn... thế đứng... còn giao thoa phước hạnh / Ngữ pháp tiếng Anh cùng tiếng Việt song hành...*”.¹²

Câu hỏi gợi ý

1. Làm thế nào để sự tương tác giữa sống tinh thần Mùa Chay và thực hành lòng thương xót đạt được kết quả thiết thực nhất? Thế còn mối tương quan giữa công lý và lòng thương xót thì sao?
2. Bạn có biết đâu là những tham chiếu Thánh kinh về công lý siêu phàm và về Thiên Chúa như một vị “thẩm phán”? Tại sao lại cần phải có những tham chiếu như thế? Hãy cụ thể.
3. Theo bạn, có phải “Lòng thương xót của Chúa giúp biến đổi tâm hồn con người; lòng thương xót ấy cho phép chúng ta, nhờ cảm nghiệm được tình yêu thành tín, cũng trở nên nhân từ hơn...”? Như thế nào?

12-02-2023, GTHH

¹¹ Theo WowTimes, vị kỷ lục gia được VietKings phỏng vấn đã từng / từng là: (1) Tốt nghiệp Chương trình sáu năm đào tạo linh mục (30-6-1999); (2) Thạc sĩ nghiên cứu thần học (19-12-2003); (3) Tiến sĩ thần học mục vụ (31-10-2005); (4) Tiến sĩ danh dự (20-5-2021); (5) Kỷ lục gia *VietKings* Lần I (20-6-2019); (6) Kỷ lục gia *VietKings* Lần II (10-8-2020); (7) Kỷ lục gia *VietKings* Lần III (11-11-2020); (8) Kỷ lục gia *VietKings* Lần IV (02-4-2021); (9) Kỷ lục gia *VietKings* Lần V (29-9-2022); (10) Đĩa vàng cống hiến (14-10-2021); (11) Kỷ lục gia *WorldKings* (08-11-2022); (12) Bộ Giáo dục Công giáo chính thức bổ nhiệm làm giáo sư Học viện Công giáo Việt Nam (18-11-2020); (13) Trung ương Hội Kỷ lục gia Việt Nam cấp giấy chứng nhận “Giáo sư, tiến sĩ, kỷ lục gia” (22-02-2022) (x. WOWTIMES <https://kyluc.vn/tin-tuc/nha-sang...>) (05-12-2022).

¹² X. Bao la lòng Chúa xót thương, *Ngữ pháp tiếng Việt trong cái nhìn ngữ pháp tiếng Anh* (11-02-2023) (<https://www.youtube.com/watch?v=Lv9l8Ex8HpY>).

TIN TỨC – SINH HOẠT

TIN CỘNG ĐOÀN LCTX TGP SÀI GÒN

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 03/2023 CỦA TGP SÀI GÒN VÀ CÁC GIÁO HẠT

Kính mời Quý Ông-Bà-Anh-Chị-Em tham dự Thánh Lễ Kính LCTX tại các địa điểm sau:

TỔNG GIÁO PHẬN:

NHÀ THỜ HUYỆN SỸ, Số 1, Tôn Thất Tùng, P. Phạm Ngũ Lão, Q.1, TP.HCM; Lúc 15h, Thứ sáu hằng tuần (Chương trình: 14h00: Tôn Sùng Trái Tim Đức Mẹ. 14g30: Sùng kính Lòng Chúa Thương Xót. 15h00: Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót).

- Ngày 03/03/2023; **Chủ Tế: LM. Ernest Nguyễn Văn Hưởng**, Chánh Xứ Chợ Đũi, Tổng Linh hướng CĐ LCTX Tgp Sài Gòn.

- Ngày 10/03/2023; **Chủ Tế: LM. Giuse Đặng Chí Linh**, TTMV – Tgp Sài Gòn – Tp HCM.

- Ngày 17/03/2023; **Chủ Tế: LM. Giuse Nguyễn Phát Tài**, Chánh xứ Giáo xứ Tân Thông, Gp. Phú Cường.

- Ngày 24/03/2023; **Chủ Tế: LM. Đa Minh Trần Dũng**, SSS.

- Ngày 31/03/2023; **Chủ Tế: LM. Antôn Nguyenx Ngọc Sơn**.

CÁC GIÁO HẠT:

- **HẠT CHÍ HÒA:** Nhà Thờ Khiết Tâm (28, đường Long Hưng, P.7 Q. Tân Bình) lúc 17g00, ngày 07/03/2023 (thứ ba ĐT). **Chủ tế: LM. Phêrô Nguyễn Văn Giáo**, Chánh xứ Gx Khiết Tâm, Linh hướng CĐ LCTX hạt Chí Hòa.

- **HẠT GIA ĐỊNH:** Nhà Thờ Gia Định (280, Bùi Hữu Nghĩa, P. 2; Q. Bình Thạnh) lúc 17g30, ngày 06/03/2023. **Chủ Tế: LM. Giuse Mai Thanh Tùng**, Chánh xứ Gx Gia Định.

- **HẠT GÒ VẤP:** Nhà Thờ Vĩnh Hiệp (3 Đổ Thúc Tịnh; P. 12; Q. Gò Vấp) lúc 16g30 ngày 07/03/2023. **Chủ Tế: LM. Gioan Nguyễn Vĩnh Lộc**, Linh hướng CĐLCTX hạt Gò Vấp.

- **HẠT HÓC MÔN:** Nhà Thờ Trung Mỹ Tây (40/4, Trung Mỹ Tây, xã Trung Chánh, H. Hóc Môn) lúc 15g00, ngày 04/03/2023 (thứ bảy ĐT). **Chủ Tế: LM Đaminh Nguyễn Trung Kiên**, Chánh Xứ Gx Trung Mỹ Tây, Linh hướng CĐ LCTX hạt Hóc Môn.

- **HẠT SÀI GÒN-CHỢ QUÁN:** Nhà Thờ Chợ Quán (120, Trần Bình Trọng, P.2, Q.5) lúc 15g00, ngày 29/03/2023. **Chủ Tế: LM. Gabriel Trịnh Công Chánh**, Chánh xứ Gx Chợ Quán, Linh hướng CĐ LCTX hạt SG-CQ.

- **HẠT TÂN ĐỊNH:** Nhà thờ Thánh Phaolô 3 (220/101, Lê Văn Sỹ, P.14, Q.3) lúc 17g00, ngày 02/03/2023 (thứ năm ĐT), **Chủ Tế: LM. Michael Phạm Trường Trinh**, Chánh xứ Gx Phaolô 3, Linh hướng CĐ LCTX hạt Tân Định.

- **HẠT TÂN SƠN NHÌ:** Nhà thờ Tân Hương (162 Tân Hương, P. Tân Quý, Q. Tân Phú), lúc 15g00, ngày 07/03/2023 (thứ Ba đầu tháng). Chủ tế: **LM. Đa Minh Vũ Ngọc Thủ**, Linh hướng CĐLCTX hạt Tân Sơn Nhì.

- **HẠT THỦ ĐỨC:** Nhà Thờ Thánh Nguyễn Duy Khang (32, đường 25, Kp 1, P. Linh Đông, Q. Thủ Đức) lúc 15g00, ngày 10/03/2023, **Chủ Tế: LM. Phêrô Lê Hoàng Chương**, Chánh xứ Gx Thánh Nguyễn Duy Khang, Linh hướng CĐ LCTX hạt Thủ Đức.

- **HẠT XÓM MỚI:** Nhà thờ Hoàng Mai (18/368, Lê Đức Thọ, P. 15, Q. Gò Vấp) lúc 15g00, ngày 02/03/2023 (thứ năm ĐT). **Chủ Tế: LM. Vinhson Nguyễn Minh Huân**, Chánh Xứ Gx. Hoàng Mai. Trước Thánh Lễ, có giờ Cầu nguyện Tôn sùng LCTX.

DANH SÁCH ÂN NHÂN THÁNG 01/2023

DANH SÁCH XIN BẰNG ÂN NHÂN CĐ LCTX TGP SÀI GÒN

HẠT HỌC MÔN:

1. Maria Thạch Hồng Anh & Phêrô Nguyễn Phúc Gia Khang, Giáo xứ Bùi Môn.

ÂN NHÂN ĐÓNG GÓP QUỸ BÁC ÁI CĐ LCTX TGP SÀI GÒN:

1. Anh/chị Hoàng Phượng, Giáo xứ Bến Cát, hạt Gò Vấp: 10.000.000 đ (Mua quà tết cho các em người dân tộc, Gp Ban Mê Thuột).

2. Chị Maria Lê Thị Thịnh: 1.000.000đ.

Cha Tổng Linh hướng và Ban Chấp hành CĐ. Lòng Chúa Thương Xót Tgp Sài Gòn chân thành cảm ơn Quý Ân nhân. Nguyện xin Thiên Chúa, Đấng Từ Bi – Thương Xót bù đắp xứng đáng cho lòng quảng đại của Quý Vị.

TIN HIỆP HỘI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÁO PHẬN XUÂN LỘC: SINH HOẠT ĐỊNH KỲ - THỨ SÁU ĐẦU THÁNG (02/2023) *(Xin xem hình ở trang bìa)*

I- THÁNH LỄ KÍNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT - SINH HOẠT ĐỊNH KỲ - THỨ SÁU ĐẦU THÁNG NGÀY 03 THÁNG 02 NĂM 2023.

Hằng năm, cứ đến đầu tháng 2 thì HH-LCTX giáo hạt Gia Kiệm lại hân hoan vui mừng chờ ngày được đến Trung Tâm Hành Hương LCTX-GPXL tại giáo xứ Suối Cát, để dâng lễ tạ ơn và cầu nguyện. Ngay từ lúc 13g00, đoàn xe từ các giáo xứ trong giáo hạt đã lần bánh tiến về trung tâm, khao khát được cùng với Đức Mẹ và Thánh Giuse dâng lên Chúa Cha, nguồn mạch lòng thương xót tất cả tâm tư nguyện vọng của từng người, từng gia đình. Xin dâng lên Chúa gia đình chúng con để xin Chúa thánh hóa, ngự trị, làm chủ cuộc đời. Xin dâng lên Chúa các gia đình đang gặp cảnh gian nan khổ khó, đau khổ buồn phiền, xin Chúa ban bình an, nâng đỡ. Xin dâng lên Chúa những bệnh nhân, nhất là các bệnh nhân nan y, xin Chúa chữa lành, cắt bớt bệnh tật và cho gặp thầy gặp thuốc.

- 14g30: Khai mạc giờ kinh LCTX: tất cả mọi người cùng sốt sắng thờ lạy, ngợi khen, tôn vinh chúc tụng và van nài Chúa Cha: *vì cuộc tử nạn đau thương của Chúa Giêsu Kitô - xin Cha thương xót gia đình chúng con, những người đau khổ bệnh tật và toàn thế giới.*

*** PHẦN NGHI THỨC DÂNG GIA ĐÌNH:**

Đội dâng hoa của HH/ GX Đức Long đã diễn tả trọn vẹn tâm tình hiến dâng qua các cử điệu tuyệt vời thánh thoát và sâu lắng - cùng với tiếng hát du dương và những cung bậc tuyệt hảo của ca đoàn HH/ GX Đức Long, đã đưa tâm hồn mọi người như hòa nhập, đang cùng Chúa Giêsu, Đức Mẹ và Thánh Giuse dâng lên Chúa Cha.

Lạy Mẹ Maria, hôm nay Mẹ đã dạy chúng con nhiều điều:

- Bài học vâng phục lẽ luật, vâng phục thánh ý Chúa Cha như gương của Mẹ và Chúa Giesu đã vâng phục cho đến chết.

- Bài học khiêm nhường thâm sâu qua đời sống: "Xin vâng như Mẹ", và học nơi Chúa Giêsu: "Đấng hiền lành và khiêm nhường trong lòng".

- Bài học khi đã dâng hiến (nhất là đã tận hiến) thì phải từ bỏ tất cả, để chỉ còn mau mắn thi hành thánh ý Thiên Chúa.

Hôm nay, Mẹ còn dạy chúng con khi dâng hiến, hãy khẩn khoản nài xin Chúa thanh tẩy tâm hồn:

- Cho khỏi vết nhơ tội lỗi (Ga 4, 13)
- Khỏi tâm trí lằm lạp (Ga 4, 8)
- Khỏi lòng dạ chai đá (1Tm 1, 5)
- Khỏi dục vọng lằng loàn (1Tm 2, 2)
- Khỏi những lời nói đáng trách (Cr 15, 26)
- Khỏi những hành vi ám muội tội lỗi (1Tm 2, 8)
- Khỏi tự cao giả hình (Lc 12, 1)
- Để lòng theo đuổi sự bình an, hy vọng tình thương, công chính (Rm 14,17).

- 16g00: Đức Cha Giuse Đình Đức Đạo cùng với quý Cha quản hạt, quý Cha đặc trách, quý Cha đồng tế, các ban phục vụ giáo hạt và giáo xứ, đại diện các giới, các hội đoàn trong giáo xứ Suối Cát... cung nghinh trọng thể kiệu tượng Chúa Thương Xót và bước vào Thánh Lễ.

Đức Cha Giuse, người của lòng thương xót, đã như cánh tay nối dài từ Lòng Thương Xót của Chúa. Ngài muốn chạm đến xoa dịu các vết thương hồn xác của đoàn lũ đông đảo con chiên đang khao khát gặp gỡ và chạm đến ngài. Từ nơi Đức Cha, người đau khổ, buồn sầu, như được an ủi và đỡ nâng, người bệnh tật như được thuyên giảm và tin tưởng sẽ được Chúa chữa lành, gặp thầy gặp thuốc, người tội lỗi như nhận được ơn hoán cải, như có sức mạnh để tìm về gặp gỡ Chúa nơi tòa giải tội đón nhận ơn tha thứ.

Bước vào Thánh Lễ, lời mở đầu của Đức Cha được quảng diễn rõ nét hơn qua bài giảng. Tất cả mọi người, đôi mắt như mở to ra và tâm hồn tràn ngập ánh sáng vinh quang của Chúa. Hôm nay, tất cả chúng con khi được hiến dâng, đã hoàn toàn thuộc về Thiên chúa và hạnh phúc hơn là chính Thiên Chúa đã thuộc trọn về chúng con...

Lạy Chúa, con người là chi mà Chúa cần nhớ đến - phạm nhân là gì mà Chúa phải lưu tâm. Chỉ vì Chúa là tình yêu và giàu lòng thương xót nên chúng con đã thuộc trọn về Chúa, Chúa chính là gia

nghiệp đời chúng con, vì giờ đây chúng con được rước Chúa vào lòng.

Cuối lễ, ông trưởng HH-LCTX giáo hạt Gia Kiệm đã dâng lên Đức Cha, quý Cha quản hạt, quý Cha đặc trách những tâm tình cảm tạ tri ân - cảm ơn quý Cha đồng tế, giáo xứ Suối Cát và cộng đoàn hiện diện...

Cùng với lời cảm ơn, là lẵng hoa tri ân được dâng lên Đức Cha. Trong lời nhắn nhủ yêu thương, ngài chúc cộng đoàn sống vững tâm kiên trì và mạnh mẽ trong đức tin.

Thánh lễ kết thúc lúc 17g40. Mọi người tạ ơn Chúa ra về trong vui mừng và hy vọng.

Bài viết: Toma Maria Nguyễn Thế Quyền

Trưởng ban Phục vụ HH LCTX/GP XL

Hình ảnh: Ban Truyền Thông Giáo xứ Suối Cát

II- CHƯƠNG TRÌNH THÁNH LỄ HÀNH HƯƠNG KÍNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT THÁNG 03 NĂM 2023.

Chương trình Thánh lễ kính Lòng Chúa Thương Xót

Tại Gx. Suối Cát, thứ Sáu, ngày 03/03/2023

Giáo hạt Long Khánh và Giáo hạt Gia Ray (hạt Xuân Lộc cũ)

THÁNH LỄ:

THÁNH GIUSE, BAN TRĂM NĂM ĐỨC TRINH NỮ MARIA

(lễ phục Trắng)

Chủ đề: Mùa Chay Thánh - Tháng kính Thánh Giuse. Cầu xin Thánh Giuse đưa dẫn những người khô khan nguội lạnh trở về với Lòng Chúa Thương Xót.

Chương trình tổng quát (chiều):

14g30' – 15g00': Đón tiếp

15g00' – 15g45': Giờ kinh kính LCTX

15g45' – 16g00': Giải lao

16g00' – 17g30': Thánh lễ (Đức Cha chủ sự)

- Kết thúc.

Lm Giuse Trần Phú Sơn

Đặc trách HHLCTX-Gp. XL

DIỄN ĐÀN

CHUYỆN TRAI TỊNH

TRẦM THIÊN THU

Tội Lỗi Màu Đỏ Thành Trong Như Tuyết Sai Lầm Sắc Điều Hóa Trắng Tựa Bông

Đó là niềm hy vọng của tín nhân được Thiên Chúa hứa trong Is 1:18. Nhưng Ngài chỉ ban cho những ai “chịu nghe lời Ngài” (Is 1:19).

Về ngữ nghĩa, chữ “trai tịnh” là từ Hán Việt. Chữ “trai” đồng nghĩa chữ “chay,” khác ở chỗ là người ta chỉ nói “ăn chay” chứ không nói “ăn trai”. Chay Tịnh đồng nghĩa với Trai Tịnh, nhưng từ Chay Tịnh được liên kết bởi một chữ Nôm và một chữ Hán, còn từ Trai Tịnh thì cả hai chữ đều là chữ Hán.

Ăn chay kiêng cử, nhưng không là ăn kiêng. Chay tịnh không chỉ có lợi về thể lý mà có lợi cả về tinh thần, đặc biệt là tâm linh. Dĩ nhiên chay tịnh phải được kết hợp với việc cầu nguyện và bác ái. Chay tịnh không chỉ là nhịn ăn và kiêng thịt, mà quan trọng là cố gắng kiểm chế bản thân về sinh hoạt cá nhân, cố gắng ít nói và không nói điều vớ vẩn, vô ích. Việc tịnh khẩu rất hữu ích, vì giảm bớt tội lỗi. Cũng nên chú ý: ÍT NÓI không hẳn là phải là NÓI ÍT – vẫn có thể nói nhiều, nhưng quan trọng là KHÔNG NÓI điều sai trái, nhảm nhí, bậy bạ, vớ vẩn, dớ dẩn, xấu xa,... nhất là không nói điều gì chạm đến người khác.

Chắc hẳn chẳng ai xa lạ gì với hình Ba Con Khỉ thể hiện ba động thái khác nhau: Bịt mắt, bịt tai, và bịt miệng. Người Nhật gọi là Mizaru, Kikazaru, Iwazaru – nghĩa là “không thấy, không nghe, không nói.” Người ta có thâm ý khi ghép hình Ba Con Khỉ với danh nhân Mohandas Karamchand Gandhi (1869-1948), người chủ trương bất bạo động và được dân Ấn Độ tôn xưng là “thánh nhân,” là Mahātmā – tâm hồn lớn, vĩ nhân, đại nhân.

Nguồn gốc ý niệm “không nhìn, không nghe, không nói” có thể bắt nguồn từ tư tưởng của Khổng giáo. Luận Ngữ có câu: “*Phi lễ vật thị, phi lễ vật thính, phi lễ vật ngôn*”. Lý giải về chiết tự Hán

ngữ thì chữ “thông” có bộ “nhĩ” là tai (để nghe), chữ “minh” có bộ “nhật” và bộ “nguyệt” tượng trưng cho hai con mắt. Như vậy, người có tai thính và mắt sáng là người NGHE nhiều điều hay mà nảy ra trí tuệ, đó là người thông minh. Trong xã hội Việt Nam, không dễ là người có “tai mắt” trong vùng, tức là người có thân thể, địa vị, quyền cao, chức trọng, và dĩ nhiên có được “tai mắt”. Có tai và có mắt thì miệng có thể ăn uống thoải mái.

Rất có thể hình Ba Con Khỉ ảnh hưởng Thiền (Zen) của Phật giáo. Trong Kinh Phật, thi thoảng có câu “tâm viên, ý mã” – tâm lòng như con khỉ, ý tưởng như con ngựa. Phật giáo cho rằng TÂM và Ý của con người luôn biến chuyển, phá phách không ngừng như con khỉ, và như con ngựa không bao giờ chịu đứng yên, nếu không kèm chế chúng thì chúng sẽ suy nghĩ lung tung, sinh ra phiền não – gọi là “khổ não trần ai”. Phật giáo cho rằng lục căn là Nhãn, Nhĩ, Tỷ, Thiệt, Thân và Ý. Chúng tiếp xúc với lục trần là Sắc, Thanh, Hương, Vị, Xúc và Pháp. Từ đó sinh ra “lục thức” (tinh thức, ý thức).

Nếu những cái “thức” đó không bị ô nhiễm thì hành giả được tâm thanh tịnh mà đạt đến lục thông. Nếu mắt mê nhìn cái đẹp, tai khoái nghe lời ngon ngọt, mũi thích ngửi mùi thơm tho, lưỡi ưa nếm vị thức ăn ngon, thân tiếp xúc với đồ dơ, và nghĩ điều bậy để tâm bị mê loạn thì lục thức biến thành lục tặc – sáu tên giặc phá hại sự thanh tịnh cho việc tu hành. Phật giáo không chỉ đề cập đến Mắt, Tai, Miệng (lưỡi), mà còn thêm Mũi, Thân và Ý.

Trong cuộc sống có nhiều động thái, nhưng ba động thái đó là ba động thái độc đáo và khác thường. Ba động thái đó cũng là ba động thái khôn ngoan, dù đôi khi bị chê trách là vô tình, đứng đưng, khô khan, hoặc khó tính.

Sống Mùa Chay, đặc biệt là Tuần Thánh, với tinh thần chay tịnh (ít ăn và ít nói), thiết tưởng hình ảnh Ba Con Khỉ rất phù hợp với tinh thần Kitô giáo. Tiền nhân xác định: “*Im lặng là vàng*”. Nếu là VÀNG thì cũng có nhiều loại vàng. Vàng là vật quý nhưng vẫn có những thứ còn quý hơn vàng – theo nghĩa đen chứ chưa nói theo nghĩa bóng. Vàng chỉ quý ở mức “phổ biến”. Nhưng khi người ta bị đói khát, bị hoạn nạn, bị bệnh nan y,... chắc hẳn vàng không có nghĩa lý gì với họ trong tình trạng thập tử nhất sinh như vậy. Đất là vật tầm thường nhưng có lúc còn quý hơn vàng, như ông bà ta nói là “tấc đất, tấc vàng” hoặc “rừng vàng, biển bạc” đấy thôi!

Có chín người mà có tới mười ý. Người thì lý luận thế này, kẻ thì lý giải thế kia. Đôi khi thật khó minh định. Vậy im lặng là Vàng hay là Đất? Nói ra thì bị chê là “bối bèo ra bọt” và bị “đi xói trán”, không nói ra thì có thể bị cho là thụ động, “đồng lõa” hoặc “nhát đảm”. Chúa Giêsu đã đặt vấn đề với tên thuộc hạ và vào mặt Ngài: *"Nếu tôi nói sai, anh chứng minh xem sai ở chỗ nào; còn nếu tôi nói phải, sao lại đánh tôi?"* (Ga 18:23).

Trong xã hội, khi thấy những người có hành động sai trái, báo chí nêu lên và người đó bị “kiểm điểm”, bị xét xử hoặc tù đày. Có những vụ người ta “làm ngơ” hoặc “cho chìm xuống”, dư luận lên án gắt gao và chê trách các vị lãnh đạo quốc gia nào đó, chúng ta nói họ là bao che hoặc phe cánh. Còn tôn giáo thì sao, có chuyện đó không? Một câu không dễ trả lời chút nào. Sự thật mất lòng lắm!

Chắc chắn là nhân vô thập toàn. Ai cũng có lỗi, không lớn thì nhỏ, không nhiều thì ít, ngày nào người ta cũng phạm tội nhiều lần “trong tư tưởng, lời nói và việc làm”. Hằng ngày tham dự thánh lễ, chúng ta đấm ngực 3 lần, thú nhận “lỗi tại tôi mọi đàng”, đồng thời kêu xin Chúa thương xót 3 lần, rồi lại kêu xin Ngài thương xót 2 lần trước khi xin bình an 1 lần (Kinh Chiên Thiên Chúa), và còn nhiều lần nữa chúng ta kêu xin như vậy trong MỘT thánh lễ. Thánh Phaolô đã thú nhận thay chúng ta: *"Điều tôi muốn thì tôi lại không làm, điều tôi không muốn thì tôi lại làm"* (Rm 7:19). Con người khốn nạn thế đấy! Khi nhân thấy Sư Phụ quá tốt lành mà mình thì quá tệ, ông Phêrô đã phải thốt lên: *"Lạy Chúa, xin tránh xa con, vì con là kẻ tội lỗi!"* (Lc 5:8).

Con người là thế, yếu đuối và mỏng dòn. Tuy nhiên, “có sai lầm mà không sửa, đó mới thật là sai lầm” (Khổng Tử). Những người muốn đả phá và bài xích vì ác ý thì miễn bàn, nhưng có người muốn xây dựng khi thấy những điều “trái tai, gai mắt” thì đôi khi lại bị cho là “quá khích”, là “ma quỷ xúi giục”. Cũng một chuyện, người nịnh bợ thì được quý mến, còn người trực tính thì bị ghét bỏ. Lịch sử đời và đạo cũng đã có nhiều người dám nói thẳng nói thật, nhưng họ thường bị xa lánh, bị ghét bỏ, thậm chí còn bị trù dập cho... bõ ghét!

Chúa Giêsu cũng bị ghét và bị giết vì “tội” đó, nhưng Ngài vẫn dạy: *"Anh em đừng sợ người ta. Thật ra, không có gì che giấu mà"*

sẽ không được tỏ lộ, không có gì bí mật, mà người ta sẽ không biết” (Mt 10:26). Người Việt cũng có câu: "Cây kim trong bọc lâu ngày cũng lòi ra". Thánh Catarina Siena cho biết: "Phạm tội là con người, nhưng ngoan cố trong tội là ma quỷ".

Thông thường, đa số đều cam chịu hoặc hòa theo, ít người dám "thẳng như ruột ngựa". Thuận ngôn thì nghịch nhĩ. Cụ Đồ Chiểu xác định: *"Chở bao nhiêu đạo thuyền không khẳm, đâm mấy thằng gian bút chẳng tà".* Vì công ích, nếu thấy sai mà không nói thì không được. Chúa Giêsu cho biết cách sửa lỗi người khác: *"Nếu người anh em của anh trót phạm tội thì anh hãy đi sửa lỗi nó, một mình anh với nó mà thôi. Nếu nó chịu nghe anh thì anh đã chinh phục được người anh em. Còn nếu nó không chịu nghe anh thì hãy đem theo một hay hai người nữa, để mọi công việc được giải quyết, căn cứ vào lời hai hoặc ba chứng nhân. Nếu nó không nghe họ thì hãy đi thưa Hội Thánh. Nếu Hội Thánh mà nó cũng chẳng nghe thì hãy kể nó như một người ngoại hay một người thu thuế"* (Mt 18:15-17). Lời Chúa rõ ràng lắm rồi!

Quả thật, điều Chúa Giêsu dạy không dễ thực hiện chút nào: *"Anh em hãy gớm ghét điều dữ, tha thiết với điều lành; thương mến nhau với tình huynh đệ, coi người khác trọng hơn mình; nhiệt thành, không trễ nải; lấy tinh thần sốt sắng mà phục vụ Chúa"* (Rm 12:9-11). Nghe thật tâm đắc, cứ gật gù ra chiều thâm ý, nhưng rồi lại thấy khó hành động. Tinh thần thì lạnh lẽo nhưng xác thịt lại nặng nề quá, Chúa ơi!

Bởi vì phạm nhân quá đốn hèn nên luôn phải tin cậy vào Lòng Chúa Thương Xót và thân thưa: *"Xin dẫn chúng con về, xin đừng hận chúng con"* (Tv 84:5). Đồng thời phải mở rộng lòng và sẵn sàng: *"Xin hãy nói, vì tôi tớ Chúa đang lắng tai nghe"* (1 Sm 3:10). Trần gian chỉ là cõi tạm mà quá nhiều khê nên phải liên tục van nài: *"Xin thêm đức tin cho chúng con"* (Lc 17:5).

Lạy Thiên Chúa nhân lành và giàu lòng thương xót, xin soi sáng và hướng dẫn chúng con ngay từ khi bắt đầu suy nghĩ, nếu sai thì xin Ngài ngăn cản hoặc chuyển hướng ngay. Xin Ngài thương xót vì chúng con là tội nhân xấu xa, chúng con xin cố gắng thực thi ý Ngài. Chúng con cầu xin nhân danh Thánh Tử Giêsu Kitô, Đấng Cứu Độ duy nhất của nhân loại. Amen.

MÙA CHAY VÀ GIỮ CHAY

Fx Đỗ Công Minh

Chúng ta bước vào Mùa Chay khởi đầu từ thứ tư Lễ Tro. Mùa Chay năm nay bắt đầu từ thứ tư 22/2/2023 đến ngày 31/3/2023 (hết tuần thứ 5 Mùa Chay) sau đó là bước vào tuần Thánh với Tam nhật vượt qua và Chúa nhật Mừng Chúa Phục Sinh 09/04/23 (bắt đầu Mùa Phục Sinh). Chúng ta cùng tìm hiểu về việc xúc tro, Mùa Chay và giữ chay.

1/ Nguồn gốc và ý nghĩa việc xúc tro:

Việc sử dụng tro để rắc lên đầu hay phủ lên thân mình nhằm thể hiện sự thống hối đã xuất hiện ngay từ trong thời Cựu Ước.

Sách Giô-na thuật lại rằng: *"Ông Giô-na bắt đầu vào thành, đi một ngày đường và công bố: 'Còn bốn mươi ngày nữa, Ni-ni-vê sẽ bị phá đổ'. Dân Ni-ni-vê tin vào Thiên Chúa, họ công bố lệnh ăn chay và mặc áo vải thô, từ người lớn đến trẻ nhỏ. Tin báo đến cho vua Ni-ni-vê; vua rời khỏi ngai, cởi áo choàng, khoác áo vải thô, và ngồi trên tro"* (Gn 3, 4-6).

Còn sách Đa-ni-en thì ghi lại lời sau đây của Ngôn Sứ Đa-ni-en: *"Tôi ăn chay, mặc áo vải thô và rắc tro lên đầu, rồi ngẩng mặt lên Chúa Thượng là Thiên Chúa, để dâng lời khẩn nguyện nài van"* (Đn 9, 3).

Sang thời Ki-tô giáo, ngay từ những thế kỷ đầu tiên, những người nào bị phạt phải thực hiện những hành vi sám hối công khai vì đã phạm phải một hoặc nhiều trọng tội, thì ngay từ đầu Mùa Chay, họ phải mặc trên mình một bộ áo vải thô, hay cũng còn được gọi là bộ quần áo thống hối. Những bộ quần áo này thường được dệt từ vỏ cây gai theo dạng rất thô sơ, giống như những chiếc bao bố. Bên cạnh đó, họ còn phải phủ tro hay rắc tro lên người. Tại Giáo hội Gallia, tức tại Pháp Quốc, dựa vào cảnh tượng A-đam và E-và bị đuổi ra khỏi vườn Địa Đàng sau khi phạm tội (St 3tt), vào ngày thứ Tư Lễ Tro, những người mắc trọng tội sẽ tạm bị trục xuất ra khỏi nhà thờ. Và tới ngày thứ Năm Tuần Thánh thì những người đó mới

lại được tái đón nhận vào trong nhà thờ, và từ đó mới được phép Rước Lễ.

Khoảng từ cuối thế kỷ thứ X, những tục lệ kể trên mất dần, thay vào đó, người ta tiến hành việc rắc tro lên đầu cho tất cả các tín hữu, trước hết là để thể hiện tình liên đới với các tội nhân sám hối.

Lời nguyện đầu tiên trong nghi thức làm phép tro có nguồn gốc từ thế kỷ XI. Còn quy định phải đốt những cành cây hay cành lá mà chúng được sử dụng trong Chúa Nhật Lễ Lá của năm trước đó, để làm tro cho ngày Thứ Tư này, có nguồn gốc từ thế kỷ XII. Tại Công Đồng Benevent (1091), Đức Thánh Cha Urban II đã ra lệnh áp dụng cho toàn Giáo hội nghi thức rắc tro lên đầu các tín hữu.

2/ Mùa Chay:

Mùa Chay hay Mùa Bốn mươi (Tiếng Anh: Lent, tiếng Latinh: Quadragesima) là một mùa phụng vụ quan trọng trong lịch phụng vụ của nhiều hệ phái Kitô giáo. Mục đích truyền thống của Mùa Chay là việc chuẩn bị của các tín hữu qua lời cầu nguyện, sám hối, ăn năn tội lỗi, thực hành các việc bác ái, chuộc tội và hãm mình.

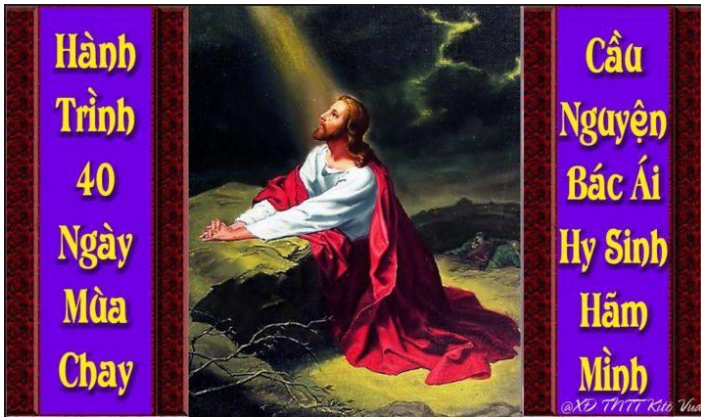
Trong Kitô giáo, Mùa Chay kéo dài bốn mươi ngày tức khoảng sáu tuần lễ trước Lễ Phục Sinh, bắt đầu từ Thứ tư Lễ Tro và kết thúc trước Tam Nhật Vượt Qua chiều Thứ năm Tuần Thánh. Lễ Phục Sinh luôn luôn rơi vào một chủ nhật giữa ngày 22 tháng 3 và 25 tháng 4 vì vậy, Thứ tư Lễ Tro có thể rơi vào bất cứ thứ tư nào giữa ngày 4 tháng 2 và 10 tháng 3.

Số "bốn mươi" mang nhiều ý nghĩa Kinh thánh như: bốn mươi ngày Moses trên Núi Sinai với Thiên Chúa, Thiên Chúa làm trận Đại hồng thủy bốn mươi ngày đêm, hành trình bốn mươi năm đến Đất Hứa của người Do Thái, lời kêu gọi sám hối của tiên tri Jonah cho Thành phố Nineveh và đặc biệt bốn mươi ngày chay Thánh là khoảng thời gian chuẩn bị tâm hồn để được hân hoan đón nhận ân sủng Phục Sinh.

Thời gian bốn mươi ngày cũng tượng trưng cho bốn mươi ngày Chúa Giê-su trong hoang địa, nhịn ăn và chịu ma quỷ cám dỗ về ba phương diện của cuộc sống: lòng khao khát đời sống xác thịt, mong muốn quyền lực và lòng kiêu ngạo. Nhưng Chúa Giê-su đã

vượt qua được bằng việc trích dẫn nhiều câu trong Kinh Thánh Cựu Ước để phản hồi lại ma quỷ.

3/ Giữ Chay:

Theo truyền thống Kitô giáo, bốn mươi ngày trong Mùa Chay được đánh dấu bởi việc ăn kiêng, làm từ thiện và hạn chế những thú vui. Ba việc thực hành truyền thống được coi trọng là cầu nguyện (công lý về phía Thiên Chúa), nhịn ăn (công lý về phía bản thân), và làm việc bác ái (công lý về phía tha nhân).

Thời cận đại, theo quy định của Công giáo Rôma đề cao tinh thần của việc ăn chay thì ngày Thứ tư Lễ Tro, Thứ sáu Tuần Thánh và tất cả các ngày thứ sáu trong các tuần của mùa chay buộc các tín đồ từ 14 đến 60 tuổi phải giữ chay và kiêng thịt. Nhưng ngày nay, luật này được nới lỏng chỉ buộc giữ chay và kiêng thịt vào Thứ tư Lễ Tro và Thứ sáu Tuần Thánh, những ngày khác tín hữu được khuyến khích ăn kiêng (ăn đạm bạc, không ăn những món xa xỉ, đắt tiền) hoặc ăn ít hơn bình thường (không ăn vặt chỉ ăn những bữa chính). (Lưu ý: ăn ít hơn hoặc ăn kiêng cũng được coi là một hình thức ăn chay chứ không bắt buộc phải kiêng ăn thịt, cá, trứng, sữa, pho mát, mật ong như các tôn giáo khác) qua đó dành phần ăn kiêng (tiết độ) để làm việc bác ái, giúp đỡ người khác .

Mùa Chay là cơ hội rất thuận lợi. Thư Thánh Phaolô nói với chúng ta: “Đây là lúc thuận tiện, đây là ngày cứu độ” (2Cr 6, 2). Đây là thời gian khẩn trương trong Năm Phụng vụ, thời gian thuận tiện được ban cho chúng ta để đẩy mạnh quyết tâm hoán cải, tăng cường việc lắng nghe Lời Chúa, cầu nguyện, thống hối, mở rộng tâm hồn đón nhận thánh ý Chúa, thực hành khổ chế một cách quảng đại hơn, để đi tới và giúp đỡ tha nhân đang túng thiếu: đó là một hành trình tinh thần giúp chúng ta chuẩn bị sống Mầu nhiệm Phục Sinh. Vậy chúng ta hãy tin tưởng điều đó và bước vào Mùa Chay Thánh.

KHỔ HẠNH MÙA CHAY, HÀNH TRÌNH ĐỒNG NGHỊ

Lm. Antôn Nguyễn Văn Độ

Lễ Tro, khai mạc Mùa Chay Thánh, mùa hồng ân, như Đức Thánh Cha Phanxicô nói: "*Mùa Chay là thời gian ân sủng khi chúng ta lắng nghe Chúa Giêsu, Đấng nói với chúng ta bằng Lời Chúa và qua anh em, nhất là qua những khuôn mặt và qua câu chuyện của những người*

cần 'trợ giúp'" (x. PHANXICÔ, *Sứ điệp Mùa Chay*, 2023).

Khi mỗi người chúng ta lên nhận tro, cùng lúc đó sẽ nghe được một trong hai câu Lời Chúa: *Hãy ăn năn sám hối và đón nhận Tin Mừng*, hoặc: *Ta là thân cát bụi sẽ trở về cát bụi* (SLRM). Đây là Lời Chúa nói với chúng ta qua Giáo hội.

Vẫn biết rằng: Ăn chay, Cầu nguyện và bố thí là ba việc cần phải làm trong Mùa Chay, vì nó diễn tả ba chiều kích, ba mối tương quan giữa đấng sáng tạo với Thiên Chúa và với anh em. Tương quan với Thiên Chúa là cầu nguyện, với tha nhân là bố thí và với chính mình là ăn chay. Ba tương quan này đồng hành với nhau và thể hiện cùng một lúc trong đời sống thường nhật của người kitô hữu.

Với tựa đề "***Khổ hạnh Mùa Chay, hành trình đồng nghị***". Đức Thánh Cha muốn gửi đến cộng đoàn dân Chúa nội dung của Sứ điệp Mùa Chay năm 2023 hàm chứa "một yếu tố bác ái", nghĩa là, hướng việc cầu nguyện và ăn chay của các tín hữu theo hướng tốt đẹp hơn của thế giới". Hay nói theo kiểu Thánh Phaolô VI, giáo hoàng là "theo chiều hướng phát triển con người toàn diện".

Lấy cảm hứng từ các tường thuật của Tin Mừng Nhất Lãm về "Sự Biến Hình của Chúa Giêsu", Đức Thánh Cha khai triển một suy tư về "mối quan hệ tồn tại giữa sự khổ hạnh của Mùa Chay và kinh nghiệm đồng nghị". Nghĩa là con đường khổ hạnh của Mùa Chay, cũng như con đường đồng nghị, cả hai đều có mục tiêu là sự biến

hình, cá nhân và giáo hội. Một sự biến đổi, trong cả hai trường hợp, tìm thấy khuôn mẫu của nó nơi Chúa Giêsu và được thực hiện nhờ ân sủng của mầu nhiệm vượt qua của Người”, đó là tâm điểm của Sứ điệp Mùa Chay năm 2023.

Để chứng kiến cảnh Chúa Biến Hình, các môn đệ phải lên núi. Chúng ta cũng thế, bước vào Mùa Chay Thánh, hãy bắt đầu một cuộc hành trình vươn lên hay lên núi, mà cuộc hành trình nào cũng đòi hỏi nỗ lực, hy sinh. Đức Thánh Cha giải thích: "*Tiến trình đồng nghị cũng có vẻ 'thường gian khổ' và người ta có thể 'nản lòng' khi bước đi với những người mà Chúa đã đặt bên cạnh chúng ta như những người bạn đồng hành*" (x. PHANXICÔ, *Sứ điệp Mùa Chay*, 2023). Lên tới đỉnh núi, Ba Tông Đồ chứng kiến sự Biến hình của Chúa Kitô, bức tranh toàn cảnh này sẽ giúp chúng ta "hiểu rõ hơn về ý muốn của Thiên Chúa và sứ mệnh của chúng ta là phục vụ Vương quốc của Người". Đức Phanxicô khuyến khích: "Đối với Mùa Chay năm nay và hành trình đồng nghị này, để "đi lên với Chúa Giêsu và cùng với Người đến đích", chúng ta hãy lắng nghe "Người nói trong phụng vụ" và "anh chị em trong Giáo hội".

Bằng các bài tập tâm linh mà Thánh Inhaxiô thành Loyola gọi là "sự sắp xếp của địa điểm". Đức Thánh Cha khuyên chúng ta: "Đối với bất kỳ chuyến du ngoạn khó khăn nào trên núi, điều cần thiết là trong khi đi lên phải giữ cái nhìn chăm chú vào con đường; nhưng bức tranh toàn cảnh mở ra ở phần cuối gây bất ngờ và phần thưởng cho điều kỳ diệu của nó". Cảnh ba môn đệ theo Chúa lên núi chứng kiến Chúa hiển dung. Vẻ đẹp thần linh của thị kiến này khiến các môn đệ quên đi cả mệt mỏi khi leo lên núi Tabor (x. PHANXICÔ, *Sứ điệp Mùa Chay*, 2023). Tình tiết này khiến chúng ta nghĩ đến công sức lao động của tất cả những người đau khổ và sống cuộc đời của họ như một quá trình đi lên cực kỳ khó khăn. Và chúng ta có thể tự hỏi phải chăng chính sự thờ ơ của chúng ta đã khiến cuộc hành trình của họ trở nên khó khăn hơn.

Tính đồng nghị là nỗ lực để trở thành một: nó giống như một chặng đường dài đi lên. Đức Thánh Cha viết: "*Tiến trình thượng hội đồng cũng thường có vẻ khó khăn và đôi khi chúng ta có thể nản lòng. Nhưng điều chờ đợi chúng ta ở cuối chắc chắn là một điều kỳ diệu và đáng ngạc nhiên, điều này sẽ giúp chúng ta hiểu rõ hơn về*

ý muốn của Thiên Chúa và sứ mệnh của chúng ta trong việc phụng sự Nước của Ngài". (x. PHANXICÔ, Sứ điệp Mùa Chay, 2023).

Sự thay đổi não trạng, hoán cải và đặc tính cộng đồng của đời sống con người là cần thiết. Truyền giáo là bác ái, đặt ra câu hỏi về một tổ chức của thế giới và của Giáo hội dưỡng như bất biến, nhưng đang thay đổi, bởi vì nó xuất phát từ các quyết định, từ tự do. Lời Chúa vẫn vang vọng bên tai chúng ta: *"Các người hãy thật lòng trở về với Ta trong chay tịnh, nước mắt và than van"* (Joel 2, 12).

Xin Chúa Thánh Thần nâng đỡ những quyết tâm của chúng ta trong suốt hành trình của Mùa Chay Thánh này cho nên. Amen.

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính trọng thể lễ Thánh Giuse, bạn trăm năm Đức Maria.

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Kính Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng

ĐỨC CHA GIUSE NGUYỄN CHÍ LINH, TGM TGP Huế

ĐỨC CHA GIUSE VŨ VĂN THIÊN, TGM TGP Hà Nội

ĐỨC CHA GIUSE NGUYỄN NĂNG, TGM TGP Sài Gòn

ĐỨC CHA GIUSE ĐỖ MẠNH HÙNG, Giám mục GP Phan Thiết

ĐỨC CHA GIUSE NGUYỄN ĐỨC CƯỜNG, Giám mục GP Thanh Hóa

ĐỨC CHA GIUSE ĐÌNH ĐỨC ĐẠO, Nguyên Giám mục GP Xuân Lộc

ĐỨC CHA GIUSE NGUYỄN TẤN TƯỚC, Giám mục GP Phú Cường

ĐỨC CHA GIUSE PHẠM QUANG KHANG, GM phó GP Bắc Ninh

ĐỨC CHA GIUSE BÙI CÔNG TRÁC, GMPT TGP TP. HỒ CHÍ MINH.

Nguyện xin Thiên Chúa, qua lời cầu bầu của Thánh Quan thầy, tuôn đổ muôn ơn lành trên Quý Đức Cha.

THÁNH GIUSE, NGƯỜI CHA TUYỆT VỜI

Tu sỹ Jos. Vinc. Ngọc Biển, SSP

Trong toàn bộ Tin Mừng, chúng ta thấy chỉ nhắc đến tên và một số đặc tính của thánh Giuse, chứ tuyệt nhiên không hề có chỗ nào ghi lại lời nói của ngài. Tuy nhiên, chỉ nhắc tới ngài thôi, thì cũng đủ để cho chúng ta thấy được vai trò ưu tuyển của ngài trong lịch sử cứu độ và nơi truyền thống của Giáo Hội.

Thật vậy, từ lâu, Giáo Hội đã tuyên xưng ngài là "đấng công chính"; "cha nuôi Con Đức Chúa Trời"; là "bạn trăm năm của Đức Nữ Trinh"; là "đấng bầu chữa cho cả Giáo Hội"; là "mẫu gương sống động cho những

người cha nơi các gia đình".

Vậy do đâu và tại sao ngài lại được ân thưởng những đặc ân cao quý như vậy?

Thánh Giuse là đấng công chính

Có lẽ xét về góc độ bề ngoài, thánh Giuse không có gì trội vượt, thậm chí là một người bình thường như mọi người đàn ông nông dân khác thời bấy giờ. Nhưng xét về góc độ niềm tin, chúng ta dễ dàng nhận ra ngài là một anh hùng vì can đảm và tín trung.

Khi gọi ngài là "đấng công chính", Giáo Hội muốn nói với con cái mình rằng: thánh Giuse là người thuộc về Thiên Chúa trọn vẹn, vì đã gắn bó và trung thành tuân giữ lời của Thiên Chúa cách tuyệt đối trong mọi hoàn cảnh.

Lần giở lại Kinh Thánh, chúng ta thấy việc Thiên Chúa sai sứ thần mộng báo cho thánh Giuse luôn mang tính đột ngột. Nhưng thái độ đáp ứng của thánh nhân cũng mau mắn đến độ đột ngột không kém.

Trong lần báo mộng đầu tiên, ý Thiên Chúa muốn thánh Giuse đón nhận Mẹ Maria về chung sống, để Con Thiên Chúa có một mái

Ấm gia đình bình thường như mọi gia đình khác trên trần gian. Nhưng đặt mình trong hoàn cảnh của thánh nhân lúc bấy giờ, thì việc đón nhận thánh ý Thiên Chúa thật không dễ, vì thai nhi Giêsu đang lớn dần trong cung lòng Mẹ Maria không phải của ngài, mà do quyền năng Chúa Thánh Thần. Xét theo góc độ con người thì việc đón nhận này không dễ. Tuy nhiên, thánh nhân đã không ngần ngại khi được giả thích, nên sẵn lòng đón Đức Mẹ về sống chung để cùng nhau xây dựng một gia đình thánh.

Tiếp theo là lần báo mộng thứ hai, ý Thiên Chúa mặc khải cho biết bạo chúa Hêrôđê đang tìm cách giết Con Trẻ, vì thế phải trốn sang Ai Cập ngay trong đêm; thánh nhân cũng mau mắn thi hành cách vội vã vì sự an toàn của tính mạng Con Thiên Chúa.

Lần cuối cùng, thánh nhân được báo mộng là đem Hài Nhi và Mẹ Người trở lại Nazareth, vì hòa bình đã lập lại; thánh Giuse không ngần ngại đem Hài Nhi và Mẹ Người trở về quê hương xứ sở của mình cách an toàn.

Thêm vào đó, sau khi đi lễ đền thờ, lúc trở về, ngài phát hiện được Hài Nhi Giêsu không về chung với mọi người thân thuộc, nên đã cùng Đức Maria tức tốc trở lại đền thờ để tìm con.

Và, mặc dù không nói, nhưng chắc chắn rằng: suốt cuộc đời sống âm thầm nơi làng quê Nazareth... thánh Giuse luôn gắn bó mật thiết với Thiên Chúa qua mọi biến cố thăng trầm của cuộc sống được thể hiện qua vai trò người chồng và người cha trong gia đình. Thật vậy, thánh nhân là người rất nhạy bén với thánh ý của Thiên Chúa và mau mắn thi hành. Chính sự cộng tác cách tuyệt đối này của thánh Giuse mà lịch sử cứu độ chuyển sang trang sử mới.

Bởi vậy, thánh Giuse xứng đáng được gọi là "*đấng công chính*" và là "*cha nuôi Con Đức Chúa Trời*".

Khi trở thành dưỡng phụ của Đức Giêsu, lẽ đương nhiên, ngài trở thành "*bạn trăm năm của Đức Maria*". Ngài là người chồng chung thủy và hết lòng yêu mến Mẹ Maria.

Thánh Giuse là đấng bầu chữa cho Giáo Hội

Thánh Giuse còn được gọi là đấng bầu chữa cho cả Giáo Hội:

Thật thế, trải qua dòng lịch sử, ai trong chúng ta cũng có thể nhận ra sự bầu chữa của thánh nhân. Ngài luôn nâng đỡ những người nghèo khổ, kém may mắn trong cuộc đời và nơi cuộc sống. Hình ảnh thánh Giuse hay làm phép lạ được truyền tai nhau khắp nơi. Đến nỗi người ta có thể nói rằng: ngài không quên ai chạy đến để cầu cứu ngài. Thánh nữ tiến sĩ Têrêsa Avila đã viết: *"Tôi nhớ rõ, chưa bao giờ tôi cầu xin sự gì cùng thánh Cả Giuse mà không được như ý. Kỳ diệu thay, những ơn đặc biệt mà Thiên Chúa đã ban đầy tràn cho tôi, và đã giải thoát tôi khỏi mọi nguy hiểm phần hồn cũng như phần xác, do lời cầu bầu của Vị Thánh vinh phúc này"*; thánh Têrêsa Avila viết tiếp: *"Dường như Đấng Tối Cao ban ơn cho các thánh giúp chúng ta việc này, việc nọ, nhưng kinh nghiệm cho tôi biết thì Thánh Giuse vinh hiển có quyền năng rộng rãi giúp chúng ta trong mọi việc. Như thế là Chúa muốn cho chúng ta hiểu rằng, như xưa Chúa đã vâng phục Thánh Cả dưới thế, đã nhìn nhận Ngài với quyền làm Cha và làm Giám Quản, thì nay ở trên trời, Chúa cũng sẵn lòng chiều theo ý muốn của Ngài, mà nhận mọi lời Ngài cầu xin. Những người khác mà tôi khuyên chạy đến cùng Vị Bảo Hộ này, cũng nhận thấy điều ấy như tôi, do kinh nghiệm"*.

Ý thức được tầm quan trọng của thánh nhân trong đời sống đức tin của Giáo Hội, và hết lòng tôn kính Ngài, vì thế, ngày 01.01.2013, Giáo Hội không ngần ngại khi đưa tên của thánh nhân vào trong Kinh Nguyện Thánh Thể với sắc lệnh số 215/11/L của Bộ Phụng Tự Thánh và Kỷ Luật Các Bí Tích. Vì thế, các Kinh Nguyện Thánh Thể đã nhắc tới danh xưng *"Thánh Giuse, bạn trăm năm Đức Trinh Nữ"* như một niềm tôn vinh và cũng như một lòng trông cậy.

Như vậy, thánh nhân thật xứng đáng trở nên Vị Bảo Trợ cho cả và Giáo Hội. Bên cạnh đó, ngài còn là mẫu gương các gia trưởng nơi các gia đình. Bởi vì, ngài là người chồng, người cha mẫu mực khôn ngoan.

Bài học rút ra từ cuộc đời thánh Giuse

Mừng lễ thánh Giuse, Giáo Hội mời gọi mỗi chúng ta hãy hướng nhìn lên thánh nhân như một mẫu gương về lòng trung tín với Thiên Chúa, chung thủy với Đức Maria, luôn chu toàn trách vụ của người cha trong gia đình.

Thật vậy, thánh nhân là một con người tinh lặng, trầm tư, cầu nguyện... nên ngài dễ dàng nhận ra Thiên Ý và sẵn sàng mau mắn thi hành ý của Thiên Chúa trong cuộc đời. Sự tinh lặng của thánh nhân đã biến cuộc đời của ngài trở nên cuộc đời sống vì yêu. Yêu Chúa để thi hành mệnh lệnh. Yêu Mẹ Maria để sống chung thủy. Yêu mến Đức Giêsu để hết mực chăm lo. Yêu mến Giáo Hội để luôn bầu cử, trợ giúp... điều này thật đúng với tác giả Philippon, OP. đã nhận định về sự tinh lặng: "*Ai yêu mến sự tinh lặng, sẽ được dẫn tới sự tinh lặng của mến yêu*".

Đối với Giáo Hội Việt Nam, giáo dân đất Việt có lòng yêu mến ngài đặc biệt. Nhiều gia đình, dòng tu, chủng viện, học viện đã tôn nhận ngài là Đấng Bảo Trợ. Nhiều nhà thờ lấy tước hiệu của ngài. Nhiều đền đài được dựng lên tỏ lòng tôn kính. Nhiều cụ ông, và anh em đã chọn ngài làm bổn mạng. Khi gặp bất trắc gì trong cuộc sống, chúng ta đều chạy đến với Ngài.

Tuy nhiên, nhiều khi chúng ta cũng chưa tôn kính ngài cho đủ, và cũng nhiều khi chúng ta chưa noi gương ngài thực sự. Vì thế, mừng lễ thánh Giuse, chúng ta hãy xin thánh nhân bầu cử cho các gia đình chúng ta, luôn giữ được lòng yêu mến Chúa và Giáo Hội như ngài; mặt khác, khi Giáo Hội dành trọn tháng 3 để tôn kính thánh nhân, mà theo niên lịch phụng vụ thì thường rơi vào Mùa Chay, mà Mùa Chay là mùa sám hối, vì thế, cách này, cách khác, Giáo Hội muốn mời gọi mỗi chúng ta hãy trở về với sự tinh lặng, để gắn bó với Chúa, nhận ra thánh ý Chúa trên cuộc đời và mau mắn thi hành mệnh lệnh của Chúa như thánh Giuse.

Lạy Thiên Chúa toàn năng, chúng con tạ ơn Chúa đã ban cho chúng con mẫu gương tuyệt vời là thánh Giuse. Xin Chúa đón nhận lời bầu cử của thánh nhân mà ban cho chúng con được can đảm, trung thành và yêu mến luật Chúa; đồng thời đem ra thi hành trong cuộc sống hiện tại. Amen.

Quý vị có nhu cầu hiệp thông cầu nguyện, xin email về longthuongxotgp@gmail.com hoặc longthuongxotgp@yahoo.com để cộng đoàn cùng hiệp thông cầu nguyện.

DẪN THÂN XÂY DỰNG CÔNG BẰNG XÃ HỘI

Giuse Phạm Đình Ngọc SJ

Chủ đề trên đây trước giờ luôn được chính Giáo hội quan tâm và mời gọi mỗi người hãy góp phần dẫn thân xây dựng xã hội phát triển theo hướng công bằng và bền vững. Đó cũng là ước mơ của toàn dân, của đất nước. Là người Công giáo, chúng ta có rất nhiều hướng dẫn từ phía Giáo hội để thực hiện ước mơ này. Bạn có thể tìm thấy nhiều câu trả lời hay và hữu ích trong *Học thuyết Xã hội của Giáo Hội*. Ở đây, chúng tôi chia sẻ với bạn một trong những tài liệu rất quý của Đức Giáo Hoàng Bênêdictô XVI, vốn liên quan đến chủ đề trên: *Thông điệp Caritas in Veritate – Bác Ái Trong Chân Lý* (được ban hành ngày 29 tháng 6 năm 2009).

Chắc hẳn bạn dễ dàng đọc được toàn bản văn trên Internet [1]. Tuy nhiên, để hiểu được bản văn lại là điều thách đố cho nhiều người, nhất là các bạn trẻ; hơn nữa thông điệp này khá dài. Chúng ta cùng bước vào những điểm thú vị của thông điệp này.

Bác ái và chân lý

Theo nghĩa thông thường bác ái là giúp đỡ, quan tâm và yêu thương một ai đó bằng hành động cụ thể. Tình yêu còn thể hiện trong tương quan cho và nhận. Tuy nhiên trong đạo Công giáo, bác ái còn được hiểu ở mức độ cao hơn, đó là tình yêu giữa Thiên Chúa và con người, giữa con người với nhau. Giáo hội mời gọi con cái mình hãy để chính tình yêu này (*caritas*) thúc đẩy con người dẫn thân thật can đảm và quảng đại trong khi muốn xây dựng hòa bình.

Tuy nhiên, tình yêu có khi đánh lừa ta. Yêu mù quáng hoặc không suy tính, thì không phải là bác ái hoặc tình yêu. Chẳng hạn ai đó rất nhiệt tình dẫn thân, nhưng bất tài hoặc tâm tính tham lam, thì sẽ thành người phá hoại. Thông điệp trên diễn tả một cách tương tự, khi đòi hỏi tình yêu phải ở trong chân lý. Chân lý là sự thật, minh bạch, và luật lệ. Đó là sự thật khách quan mà ta không thể phủ nhận. Chẳng hạn, sống lấp liếm, dối trá và đạo đức giả thì không phải là chân lý. Lưu ý rằng nguồn gốc của chân lý chính là Thiên Chúa, Ngài đến để làm chứng cho sự thật. Theo đó, chân lý luôn tương hợp với nội dung đức tin của Kitô hữu. Tóm lại “chỉ

trong chân lý, bác ái mới có thể chiếu tỏa và chúng ta mới có thể sống một cách chính thực”.

Một khi để sự thật hướng dẫn và chi phối, người ta dễ gần đến hành động đúng đắn và hợp với luân lý hơn. Bởi đó, giáo huấn xã hội của Giáo hội luôn đề cao đến chân lý, bởi chân lý sẽ tác động đến công lý và công ích. Công lý là việc mỗi người tôn trọng quyền lợi của mình và của tha nhân theo quy tắc của luật pháp và xã hội. Theo đó, tôi không thể lợi dụng quyền hành mà trục lợi, lấy những thứ không thuộc về tôi. Trong đó, pháp luật dân sự hoặc chính Giáo huấn của Giáo hội cũng quy định những bổn phận công bằng của người dân đối với cộng đồng, hoặc công bằng trong giao hoán, và phân phối tương xứng với sự đóng góp và nhu cầu của ai đó [2].

Ngoài lợi ích cá nhân, chúng ta còn có một lợi ích gắn bó với đời sống con người trong xã hội: đó là công ích [3]. “Cha chung không ai khóc” là đi ngược lại với công ích. Do đó, nếu bạn muốn dựng xây hòa bình, muốn xã hội bớt tham nhũng, bất công, hãy bắt đầu từ chính bạn với việc quan tâm đến công ích và công lý với rất nhiều tình yêu.

Phát triển vững bền

Sau khi Tông Huấn đặt nền trên tình yêu và chân lý, giờ đây, Giáo hội khuyến khích chúng ta hướng đến việc thúc đẩy sự phát triển toàn vẹn con người trong mọi chiều kích. Của ăn, thức uống vốn chỉ là nhu cầu cơ bản của con người. Còn nhiều nhu cầu cao quý hơn mà con người cần vươn đến (x. Tháp nhu cầu của Maslow). Đó là kế hoạch yêu thương của Thiên Chúa. Ngài muốn con người được sống và sống dồi dào (Ga 10, 1-10). Do đó, nếu bạn là nhà lãnh đạo, hoặc đang muốn dựng xây hòa bình, Giáo hội mời gọi bạn phải có một cái nhìn siêu nhiên về con người. Nếu ai cũng để Thiên Chúa hướng dẫn, hẳn là không còn tham nhũng, bất công. Trong tâm thế hướng thượng và hướng tha, hẳn là bạn “không nổ” gây tổn hại cho tha nhân, cho cộng đồng và đất nước.

Ngoài ra khi đề cập đến “sự phát triển”, Giáo hội muốn chúng ta thấy mục đích trước tiên là giúp gia đình, xã hội, đất nước không còn đói nghèo cơ cực. Ai cũng được đến trường, được quyền hưởng môi trường sống thượng tôn pháp luật, sống sung túc, là ước mơ của chúng ta. Chẳng hạn từ quan điểm kinh tế, điều này có nghĩa

là chúng ta cần tham gia tích cực vào đời sống kinh tế với những điều kiện bình đẳng. Từ quan điểm xã hội, mỗi người cần cố gắng trở thành những người có giáo dục, được ghi dấu bằng tình liên đới. Từ quan điểm chính trị, chúng ta củng cố những chế độ dân chủ có khả năng bảo đảm tự do và hòa bình. Đây là con đường chông gai, nhưng có thể giúp chúng ta đạt đến một xã hội thái bình, thịnh vượng.

Để làm rõ ý tưởng trên, tông huấn nhắc lại hai tài liệu:

– Thông điệp *Humanae Vitae* [4] cho thấy có sự liên hệ chặt chẽ giữa đạo đức của sự sống và đạo đức xã hội. Ai tôn trọng con người, yêu quý sự sống, người ấy cũng biết cách làm cho xã hội nên xinh đẹp, công bằng.

– Tông huấn *Evangelii Nuntiandi* [5] đề cập nhiều đến phát triển. Nhất là những nước nghèo, hoặc đang phát triển, thuật ngữ “phát triển bền vững” rất đáng quan tâm và theo đuổi. Là người Công giáo, chúng ta được mời gọi làm chứng cho tình yêu của Đức Kitô qua việc dựng xây và theo đuổi công lý, hòa bình và phát triển.

Từ hai tài liệu trên, chúng ta thấy sự phát triển toàn diện con người giả thiết sự tự do có trách nhiệm của mỗi người, mỗi nhà hữu trách và mỗi dân tộc. Có lẽ xã hội còn tham nhũng, bất công là vì người ta thiếu tinh thần trách nhiệm với con người, với dân tộc. Do đó, để trả lời câu hỏi trên, chắc chúng ta cũng cần trở về với đòi buộc tôn trọng chân lý và sự sống con người.

Tình huynh đệ, phát triển kinh tế và xã hội dân sự

Đề mục trên là nguyên văn của chương thứ 3 trong Thông Điệp mà chúng ta đang xem xét. Trong đó, Giáo hội tiếp tục mời gọi mỗi người hãy xem người khác là chính anh chị em của mình, xem nhau như một gia đình [6]. Chúng ta tin tưởng lẫn nhau từ lãnh vực kinh tế, chính trị, cho đến xã hội, văn hóa và tôn giáo. Nếu đang dẫn thân làm kinh tế, Giáo hội khuyến khích bạn không được xem hoạt động kinh tế như điều gì chướng lại xã hội. Thêm vào đó, hẳn nhiên bạn phải làm ăn công bằng với tình yêu và sự thật, vì công bằng liên hệ đến con người. Nhất là người trẻ dẫn thân vào xã hội, tham gia vào lãnh vực nào cũng cần để tâm đến “trách nhiệm xã hội”.

Còn đó những bất công, những khó khăn trên con đường phát triển kinh tế và xã hội trong tình anh em. Tuy nhiên, là người trẻ Công giáo, chúng ta được mời gọi hãy bước đi trong chân lý và tình yêu. Đó là ngọn đèn, là động lực và điều kiện để dựng xây đất nước vững bền. Trên con đường này, Thông Điệp còn đề cập đến nhiều điều khác như: vai trò của nhà nước, toàn cầu hóa, trợ giúp quốc tế, v.v. Dù ở đâu đi nữa, Giáo hội nhắc con cái mình tiếp tục quảng đại sẵn sàng sống hiến tặng và trao ban.

Ngôi nhà chung của nhân loại

Chúng ta sống phải phụ thuộc lẫn nhau và phải dựa vào mẹ Thiên nhiên. Không chỉ những năm gần đây Giáo hội mới quan tâm đến môi trường sống (*Laudato si'*), nhưng đã từ lâu Giáo hội dẫn thân gìn giữ công trình sáng tạo của Thiên Chúa. Không chỉ bất công và tham nhũng bào mòn tiến trình dựng xây đất nước phát triển, mà còn việc xâm hại đến môi sinh cũng đang tác động tiêu cực đến chất lượng sống của con người. Do đó ngay từ Thông Điệp này, Giáo hội đã mời gọi mỗi cá nhân, người có trách nhiệm và nhà nước chung tay bảo vệ môi trường, bởi Thiên nhiên bày tỏ kế hoạch của tình yêu và chân lý, bởi Thiên Chúa thấy những gì Ngài sáng tạo đều tốt đẹp.

Nếu chúng ta yêu quý và tôn trọng sự sống, môi trường thiên nhiên trong tinh thần trách nhiệm, kết quả là xã hội, kinh tế và đất nước sẽ tốt đẹp. Hẳn là chúng ta biết: sẽ không thể có phát triển nếu không có những con người liêm chính, những nhà tài chính và những chính trị gia có lương tâm phù hợp với những đòi hỏi của công ích. Trong ý hướng này, ước gì mỗi người trẻ biết cách bước vào đời, đảm nhận cuộc sống trong tinh thần yêu thương và trách nhiệm. Để làm được điều này, bạn và chúng tôi cần sống trong chân lý và trong tình bác ái. Chúng ta sẽ lớn lên về mọi phương diện, vươn tới Đức Kitô (Eph 4, 15). Khi đó ngôi nhà chung của chúng ta sẽ có nhiều người có tâm (tình yêu), và có tầm (chân lý).

Công nghệ và đời sống con người

Bước sang thiên niên kỷ thứ ba, sự phát triển vượt bậc của công nghệ kỹ thuật. Điều này kéo con người vào một sân chơi mới, tự do hơn, rộng lớn hơn và nhiều thách đố hơn.

Với sự phát triển số này, ẩn dưới những mạng lưới trao đổi kinh tế, tài chính và chính trị, vẫn còn đó những hiểu lầm, bất ổn và bất công. Thậm chí nhiều người theo đuổi con đường dựng xây hòa bình chỉ bằng phương tiện kỹ thuật. Hệ quả là con người bị xem nhẹ, môi trường bị bóc lột và tình yêu chân lý bị loại trừ. Là người trẻ thời đại 4 hay 5.0, chúng ta đương nhiên bị ảnh hưởng. Người khôn ngoan, sống trong sự thật và tình yêu sẽ biết chế ngự sự thống trị của kỹ thuật, và họ có trách nhiệm luân lý với chính mình và với tha nhân. Khi đó chúng ta để ý rằng phát triển toàn diện và công ích phổ quát cần quan tâm đến đời sống luân lý và tinh thần của con người, cả thể xác và linh hồn.

Do đó, Giáo hội cũng đề nghị với con cái mình đề cao để sử dụng phương tiện Chúa trao vào đúng mục đích phát triển con người cách toàn diện. Chúng ta không lệ thuộc, nô lệ vào công nghệ kỹ thuật. Trong khi đó công nghệ kỹ thuật là lời đáp trả của con người trước mệnh lệnh của Thiên Chúa trao cho con người canh tác và giữ gìn trái đất (St 2, 15). Nhờ nó mà chúng ta có cuộc sống càng tiện nghi hơn và hướng đến xã hội công bằng hơn.

Tạm kết

Hy vọng vài điểm quan trọng trên đây của Tông huấn giúp vấn đề được sáng hơn. Chúng ta không bi quan nhìn về hiện tình của đất nước. Hãy hy vọng với tình yêu và sự thật, người trẻ sẽ góp phần làm cho đời sống, xã hội được thái bình. Chúng ta thấy Giáo hội không đưa ra những giải pháp cụ thể (chặng hạn về chủ đề trên) và cũng không đòi hỏi chúng ta “nhúng tay vào chính trị của Nhà Nước bằng bất cứ cách nào”. Dù vậy, Giáo hội phải chu toàn trong mọi thời gian và mọi hoàn cảnh sứ mạng phục vụ chân lý nhằm xây dựng một xã hội xứng với con người, với phẩm giá và ơn gọi của họ.

“Lòng bác ái không được giả hình giả bộ. Anh em hãy gớm ghét điều dữ, tha thiết với điều lành; thương mến nhau với tình huynh đệ, coi người khác trọng hơn mình” (Rm 12, 9-10). Có lẽ lời chia sẻ của thánh Phaolô này cũng tương hợp với lời nhắn nhủ của Giáo hội hiện nay: “Sẽ không có gì khác thay đổi thế giới ngoài những con người cùng với Chúa Giêsu dẫn thân cho thế giới, cùng với Người đến với những người sống bên lề xã hội và đến ngay giữa các

mảnh đời lem luốc. Hãy đi vào cả chính trị nữa, và đấu tranh cho công lý và phẩm giá con người, nhất là cho những người nghèo nhất trong những người nghèo. Tất cả các con là Giáo Hội” [7].

Nguồn: dongten.net

[1] Toàn văn Thông

điệp: <http://www.simonhoadalat.com/HOCHOI/Giaohoi/ThongDiep/02CaritasInVeritate.htm>

[2] Xem Học Thuyết Xã Hội số 201, 303.

[3] Theo Từ Điển Công Giáo: “Công ích không chỉ là một tổng hợp thuần túy những lợi ích vật chất, mà còn là giá trị tinh thần, gia tài văn hóa, truyền thống của dân tộc và tất cả những điều kiện của đời sống xã hội cho phép các tập thể, cũng như các cá nhân dễ dàng đạt tới sự phát triển toàn diện.”

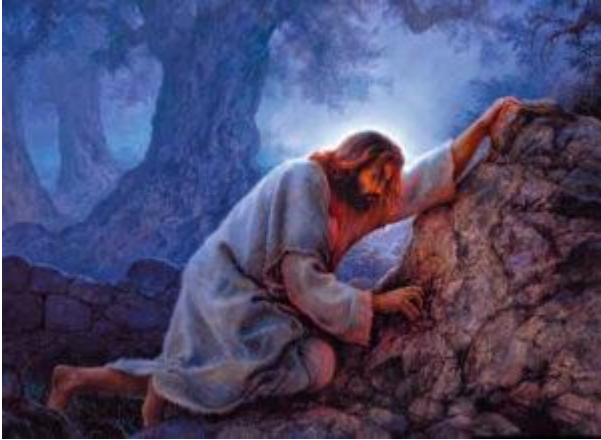
[4] <https://vntaiwan.catholic.org.tw/thainhi/tdsusong2.htm>

[5] <https://xuanbichvietnam.wordpress.com/2011/01/30/tong-huan-loan-bao-tin-mung-evangelii-nuntiandi/>

[6] Thông điệp mới đây nhất của Đức Giáo Hoàng Phanxicô đề cập rất nhiều về tình huynh đệ, anh em: “Fratelli Tutti” (Tất cả là anh em). Với những lời này, Thánh Phanxicô Assisi đã ngỏ lời với anh chị em của ngài và đề nghị với họ một lối sống mang đậm hương vị Tin Mừng. Trong số những lời khuyên được Thánh Phanxicô đưa ra, tôi muốn chọn lời khuyên trong đó ngài kêu gọi phải có một tình yêu vượt qua các rào cản địa lý và khoảng cách, và tuyên bố là có phúc tất cả những ai yêu thương anh em mình “khi xa cách họ cũng nhiều như khi ở bên cạnh họ”. Theo cách đơn giản và trực tiếp của ngài, Thánh Phanxicô đã diễn tả bản chất của tính cởi mở huynh đệ, một tính cởi mở giúp chúng ta nhìn nhận, đánh giá cao và yêu thương mỗi người, bất kể sự gần gũi thể lý, bất kể người đó sinh ra hay sống ở đâu.” (số 1)

[7] Trích lời giới thiệu trong cuốn Docat.

VƯỜN CÂY DẦU

Cách đây vài năm, diễn viên Mel Gibson đạo diễn và sản xuất một bộ phim được công chúng đặc biệt hưởng ứng. Với tựa đề, Cuộc Thương khó của Chúa Kitô, bộ phim khắc họa lại cuộc vượt qua của Chúa Giêsu, từ vườn Cây Dầu cho đến cái chết trên Núi Sọ, tác giả nhấn mạnh đến các đau đớn

thể xác của Ngài. Bộ phim thể hiện sống động từng chi tiết các đau đớn mà một người bị đóng đinh thập giá phải chịu, khi bị đánh, bị tra tấn, và bị sỉ nhục.

Trong khi hầu hết các phái trong Giáo hội tán thưởng bộ phim, cho rằng cuối cùng thì cũng có người làm một bộ phim khắc họa thật về những đau đớn của Chúa Giêsu, thì nhiều học giả Kinh thánh và nhiều ngài bút thiêng liêng khác lại lên tiếng chỉ trích. Tại sao lại thế? Có gì sai khi chiếu một bộ phim dài với chi tiết sống động, những máu me của việc đóng đinh thập giá, vốn thực sự rất hãi hùng?

Có gì sai (hay nhẹ hơn là không hợp) khi đây chính là những gì mà Kinh thánh đã không ghi lại về cái chết của Chúa Giêsu. Tất cả bốn Tin mừng đều cố gắng không tập trung vào đau đớn thể xác của Chúa Giêsu. Các mô tả trong Tin Mừng về những đau đớn thể xác của Ngài đều hết sức ngắn gọn: "Họ treo Ngài giữa hai phạm nhân". Philatô cho "đánh đòn Đức Giêsu rồi giao Ngài cho người ta đem đi đóng đinh". Tại sao lại rút gọn như thế? Tại sao không mô tả chi tiết?

Lý do mà các tác giả tin mừng không tập trung vào những đau đớn thể xác của Chúa Giêsu là họ muốn chúng ta tập trung vào một điều khác, cụ thể là những đau đớn trong cảm xúc và tinh thần của Ngài. Cuộc thương khó của Chúa Giêsu, xét theo chiều sâu thực sự, là một tấn kịch tinh thần, chứ không phải tấn kịch thể lý,

là đau khổ của một người đang yêu, chứ không phải đau đớn của một vận động viên.

Do đó, chúng ta thấy khi Chúa Giêsu tiên liệu cuộc khổ nạn của mình, những gì Ngài lo lắng không phải là đòn roi hay mũi đinh đóng vào tay mình. Mà Ngài đau đớn và lo lắng cho sự cô độc mình sẽ phải đối diện, cho kết cuộc bị những người đã nói yêu mến Ngài phản bội và bỏ rơi, và cho tình cảnh, theo cách diễn đạt của Gil Bailie là, “bị tất cả loại bỏ”.

Như thế cuộc thương khó của Chúa Giêsu rõ ràng là một tấn kịch tình yêu. Nó bắt đầu với mồ hôi máu đổ ra trong vườn Cây Dầu, và kết thúc với việc mai táng Ngài trong vườn. Chúa Giêsu đang đổ mồ hôi máu trong vườn, chứ không phải trên đấu trường. Vậy, việc ở trong vườn, có gì đặc biệt?

Về mặt tượng hình, vườn không phải là nơi trồng rau và dĩ nhiên cũng không phải là nơi trồng hoa. Vườn là nơi của những người yêu nhau, là nơi cảm nhận hạnh phúc, nơi uống rượu, nơi Adong và Evà đã trần truồng mà chẳng biết, nơi người ta yêu nhau.

Và các tác giả Phúc Âm đặt khởi đầu và kết thúc cuộc thương khó của Chúa Giêsu trong vườn để nhấn mạnh rằng, Chúa Giêsu, một người đang yêu (chứ không phải Chúa Giêsu Vua, Pháp sư, hay Ngôn sứ), đang trải qua tấn kịch này. Và chính xác tấn kịch này là gì? Khi Chúa Giêsu đổ mồ hôi máu trong vườn và van xin Chúa Cha đừng bắt Ngài “uống chén này”, thì lựa chọn thực sự của Ngài không phải là: Ta sẽ để mình phải chết hay sẽ dùng đến sức mạnh thần thiêng để cứu mạng mình? Nhưng đúng hơn, lựa chọn của Ngài là: “Ta sẽ chết cách nào? Ta sẽ chết trong giận dữ, cay đắng, và không tha thứ, hay Ta sẽ chết với một tấm lòng nồng ấm thứ tha?”.

Tất nhiên, chúng ta biết Chúa Giêsu đã đi qua tấn kịch này như thế nào, Ngài đã chọn lấy lòng bao dung và tha thứ cho những người hành hình mình, và trong toàn bộ những u ám đó, Ngài vẫn giữ vững những gì Ngài đã giảng dạy trong suốt đời rao giảng, chính là tình yêu, tình thương, và tha thứ sẽ tuyệt đối chiến thắng.

Hơn nữa, những gì Chúa Giêsu đã làm trong tấn kịch tâm hồn này là những gì chúng ta phải noi theo hơn là đơn thuần ngưỡng

mộ, vì tấn kịch này cũng hoàn toàn là tấn kịch tình thương trong đời chúng ta với vô vàn cách thể hiện khác nhau. Cụ thể là:

Đến cuối đời, chúng ta sẽ chết thế nào đây? Lòng chúng ta sẽ giận dữ, bám víu, bất dung, và cay đắng vì sự bất công của cuộc đời? Hay, lòng chúng ta sẽ khoan dung, biết ơn, cảm thông, nồng ấm, như tấm lòng Chúa Giêsu khi Ngài thừa với Chúa Cha là xin theo ý Cha đừng theo ý Con?

Hơn nữa, đây không phải là chọn lựa cốt yếu và duy nhất mà chúng ta phải đối diện trong giờ chết, nhưng là chọn lựa chúng ta phải đối diện hằng ngày, nhiều lần mỗi ngày. Biết bao lần khi va chạm hàng ngày với người khác, với gia đình, đồng nghiệp, bạn bè, và cả xã hội nói chung, chúng ta đã phải chịu những lạnh lùng, hiểu lầm, bất công, và cả bạo hành chủ ý nữa. Từ sự lãnh đạm của một thành viên trong gia đình trước lòng tốt của chúng ta, cho đến một lời bình luận ác ý chủ tâm làm tổn thương chúng ta, đến một sự bất công hết sức ở nơi làm việc, đến việc bị thành kiến và xúc phạm, và bàn ăn, nơi làm việc, phòng họp, và cả trên đường, tất cả đều là những nơi chúng ta cảm nghiệm hàng ngày, ít hay nhiều, những gì Chúa Giêsu đã trải qua trong vườn Cây Dầu, cảm giác, bị tất cả loại trừ. Trong bóng đêm đó chúng ta có đi theo ánh sáng của mình? Đối diện với những thù ghét đó, chúng ta có theo tiếng gọi của tình yêu hay không?

Đó đích thực là tấn kịch trong Cuộc Thương khó của Chúa Kitô, và ở đó những đòn roi, đinh nhọn không phải là tâm điểm.

Rev. Ron Rolheiser, OMI

Tài liệu Học tập Lòng Chúa Thương Xót rất mong sự đóng góp về bài vở và sự giúp đỡ của các nhà hảo tâm. Mọi thư từ, bài vở xin vui lòng gửi trước ngày 15 hàng tháng theo địa chỉ email:

longthuongxotgp@yahoo.com

longthuongxotgp@gmail.com

Xin dùng chữ Unicode

LÀM MỚI ĐỀN THỜ TÂM HỒN

Lm. Giuse Nguyễn Thành Long

Trong những năm gần đây, báo chí thường chạy những bài phóng sự về cảnh tượng xô bồ nơi các đền chùa trong những dịp lễ hội đầu năm: nào là chen lấn xô đẩy để lĩnh ấn Đền Trần, nào là buôn bán chặt chém khách hành hương Chùa Hương, nào là hỗn loạn xin lộc đền bà Chúa Kho, v.v... Mục đích đi chùa chiêm là để cầu an, hay cầu tài, cầu lộc. Nhưng nhiều khi tài lộc đâu không thấy mà thấy mất tiền vì bị kẻ gian móc túi, hay bị những người bán hàng chặt chém. An bình đâu không thấy chỉ thấy bất an vì bị chen lấn, xô đẩy, bị văng tục khi không mua hàng của người mời, hay mua cho người này mà không mua cho người kia, v.v... Thế mới thấy rằng chính nỗi trạo vụ lợi muốn biến thần thánh thành công cụ phục vụ lòng ham muốn của mình đã mở đường cho việc thương mại hóa những giá trị cao quý linh thiêng của văn hóa và tín ngưỡng.

Cũng với nỗi trạo ấy, người Do Thái xưa kia đã biến sân Đền Thờ Giêrusalem, một nơi thánh thiêng, thành một nơi bát nháo để trao đổi buôn bán, nhằm trục lợi. Là Con Thiên Chúa và là Đấng Thánh, Chúa Giêsu không chấp nhận để Đền Thờ, "nhà của Cha Ngài," bị tục hoá, giải thiêng, và làm cho trở nên ô uế. Ngài đã hành động thẳng thắn để trả lại ý nghĩa đích thực của nó; đồng thời Ngài muốn mạc khải một đền thờ sống động hơn, đó chính là Thân thể của Ngài.

Đọc lại lịch sử dân thánh, ta có thể thấy Đền Thờ Giêrusalem mang ba ý nghĩa rất quan trọng sau đây:

1. Trước hết, Giêrusalem là địa chỉ của sự gặp gỡ nối kết

Từ xa xưa, người Do thái vẫn xem đền thờ Giêrusalem là dấu chỉ sự hiện diện hữu hình của Thiên Chúa ở giữa dân Người. Nói cách khác, Đền Thờ là nơi Thiên Chúa hiện diện và gặp gỡ con người; đồng thời cũng là nơi con người gặp gỡ Thiên Chúa và gặp gỡ nhau. Gặp gỡ để thờ phượng, cảm tạ, chúc tụng, tôn vinh Thiên Chúa, đặc biệt là vào các ngày Sabát và các ngày đại lễ.

Thế nhưng, một số người đã biến nó thành nơi nhếch nhác của những kẻ tụ tập buôn bán và đổi chác. Chúa Giêsu xua đuổi những kẻ lạm dụng này ra khỏi Đền Thờ là để trả lại chỗ đứng của Đền Thờ, vốn là “Nhà cầu nguyện”, nhà của sự gặp gỡ và nối kết giữa Thiên Chúa và con người.

2. Thứ đến, Giêrusalem còn là dấu chứng của tình yêu và hiệp nhất

Quả không sai khi nói rằng Đền Thờ Giêrusalem là nơi biểu lộ rõ nét nhất tình yêu của Giavê Thiên Chúa đối với dân Người, đồng thời cũng là nơi hiệp nhất muôn dân nước. Thánh Vịnh Lên Đền 122 đã nói lên ý nghĩa này: “Vui mừng nào khi thiên hạ bảo tôi: “Ta cùng trẩy lên Đền thánh Chúa!” Và giờ đây, Giêrusalem hỡi, cửa nội thành, ta đã dừng chân.”

Thế mà các giới chức Do Thái đã biến thành nơi cạnh tranh, kèn cựa, xô bồ và phân biệt đối xử (phụ nữ, dân ngoại, kẻ tội lỗi...). Chúa Giêsu đã lật nhào, xô đổ tất cả nhằm thanh tẩy Đền thờ khỏi những điều bất xứng, cách riêng là khu vực dân ngoại. Từ nay, mọi người không phân biệt sắc tộc, tôn giáo ... đều được tôn trọng và đón nhận. Tất một lời, Đền Thờ phải là nơi dành cho tất cả mọi người.

3. Sau nữa, Giêrusalem còn là biểu tượng của sự thánh thiêng tinh tuyền

Khi nói đến sự thánh thiêng, người Do thái thường nói đến Đền Thờ. Vì đối với họ, không có nơi nào khác ngoài Đền Thờ, con người có thể tìm được tất cả những gì là thiêng thánh và siêu việt của cõi thiên giới. Bởi đó ta không ngạc nhiên khi thấy người Do Thái khi phải thề thốt một điều gì quan trọng, họ thường lấy Đền Thờ Giêrusalem mà thề.

Tuy nhiên, Đền Thờ ấy đã bị làm cho ô uế bằng đủ mọi thứ dối gian, trở thành nơi trục lợi, chỗ mua danh, chốn lạm quyền, v.v... Trước thực trạng đó, Chúa Giêsu đã xua đuổi tất cả những kẻ làm cho Đền Thờ bị ô nhơ, nhằm trả lại sự thánh thiêng cho Đền Thờ. Đồng thời, qua hành động và lời nói mạnh mẽ của mình, Chúa Giêsu muốn mạc khải một đền thờ sống động hơn, đó chính là Thân Thể của Ngài.

Quả vậy, Đức Kitô chính là Đền thờ sống động, nơi Ngài chúng ta tìm được ba ý nghĩa trên một cách tròn đầy nhất.

– **Trong Đức Kitô, chúng ta được gặp gỡ Thiên Chúa** là Cha và được nối kết với mọi người là anh em. Trong Đức Kitô, chúng ta có thể thưa lên “Aba” – lạy Cha, và đối xử với nhau như anh chị em con cùng một Cha trên trời.

– **Trong Đức Kitô, chúng ta nhận được tình yêu tràn đầy** mà Thiên Chúa dành cho nhân loại và hiệp nhất nên một với nhau, như lời Vinh tụng Ca mà chúng ta thường nghe đọc: “Chính nhờ Người, với Người và trong Người, mà mọi chúc tụng và vinh quang đều qui về Chúa là Cha toàn năng trong sự hiệp nhất của Chúa Thánh Thần đến muôn đời.”

– **Trong Đức Kitô, chúng ta cũng tìm lại được sự thánh thiện nguyên thủy** dư đầy của mình vốn là hình ảnh của Thiên Chúa, mà Adam và Evà đã đánh mất khi phạm tội vì bất phục tùng.

Hãy nhớ rằng trong Đức Kitô, chính chúng ta cũng đã trở nên đền thờ sống động đã được thánh hiến ngày chúng ta lãnh nhận phép Thánh Tẩy. Thánh Phaolô đã minh định điều này với giáo đoàn Côrintô: “Anh em là đền thờ của Thiên Chúa và Thánh Thần Thiên Chúa ngự trong đền thờ ấy.” Đó là một hồng ân cao cả mà Thiên Chúa dành cho mỗi người chúng ta qua Con Một yêu dấu của Ngài là Đức Giêsu Kitô. Thiên Chúa yêu thích ngự nơi đền thờ tâm hồn chúng ta hơn là đền thờ bằng gỗ đá, dù là gỗ thơm đá quý.

Bởi lẽ đền thờ bằng gỗ đá, dầu có nguy nga đồ sộ như Đền thờ Giêrusalem đi chẳng nữa, cũng đã tiêu tan. Chỉ có Thân thể Chúa Kitô và tâm hồn chúng ta mới là đền thờ bền vững thiên thu. Thế nhưng hằng ngày chúng ta đã thực sự sống xứng đáng là đền thờ Thiên Chúa ngự chưa? Hay chúng ta đang làm cho đền thờ tâm hồn mình ra như uế bởi những tính toán ích kỷ, bởi lòng ghen tị, óc thành kiến hẹp hòi, và bao nhiêu thói hư tật xấu khác?

Mùa Chay là thời gian thuận tiện để ta làm mới lại tâm hồn của mình. Xin Chúa Giêsu tiếp tục yêu thương thanh tẩy tâm hồn chúng ta mỗi ngày. Xin Ngài tiếp tục xua đuổi và lật nhào những gì làm cho tâm hồn chúng ta ra ô nhơ để trả lại cho Chúa Thánh Thần một nơi xứng hợp để Ngài ngự vào. Amen!

CHUYỆN YẾU ĐUỐI

Viễn Đông

(Tiếp theo và hết)

II. THIẾU NĂNG TRÍ KHÔN TÂM LINH

Ngược với thiếu năng trí khôn về thể lý là thiếu năng trí khôn về tinh thần – dạng “gần gũi” với thiếu năng trí khôn về tâm linh. Dạng thiếu năng trí khôn về tinh thần khó nhận biết hơn dạng thiếu năng trí khôn về thể lý. Thiếu năng dạng nào cũng “đáng sợ,” y học và khoa học cũng chỉ lần mò tìm hiểu từ những gì đã xảy ra rồi rút ra kết luận, chứ không thể làm chủ tình hình. Điều đó chứng tỏ có Thiên Chúa, và chúng ta thực sự RẤT CẦN Ngài, đúng như Đức Kitô đã nói: *"Không có Thầy, anh em chẳng làm gì được"* (Ga 5:15).

Người thiếu năng trí khôn về tinh thần (gọi tắt: “thiếu năng tinh thần”) là những người yếu kém về tinh thần, sống nhu nhược, thậm chí là hèn nhát. Có thể nói rằng dạng thiếu năng này cũng không ít. Họ sống ích kỷ, lợi dụng, khinh người, nhỏ mọn, phe cánh,... Tuy không dùng từ rõ ràng, nhưng Thánh Phaolô có đề cập dạng thiếu năng này: *"Vì ăn không ngồi rồi, họ học thói la cà hết nhà họ đến nhà kia. Đâu phải chỉ ăn không ngồi rồi, họ còn nhiều chuyện, lăng xăng, nói năng bừa bãi"* (1 Tm 5:13). Người thấy toàn mùi “hành” và mùi “tỏi,” nguy hiểm vô cùng!

Về tôn giáo, có một dạng thiếu năng nguy hiểm nhất: Thiếu năng trí khôn về tâm linh (gọi tắt: “thiếu năng tâm linh”) là những người yếu kém về đức tin, về đời sống đạo đức,... Chắc hẳn không ai lại không có những lúc đã từng bị “thiếu năng tâm linh”. Yếu đuối tâm linh như vậy mới đáng quan ngại! Điển hình là các kinh sư, thầy thông luật, nhóm Biệt Phái (Pharisêu),... Nói chung là những người kiêu căng, luôn tự nhận mình là Number One, là Số Dzách, là Cái Rốn Của Vũ Trụ, là Đệ Nhất Phạm Nhân, ưa đeo “kính mát sẫm màu”. Họ vừa yếu lại vừa đuối, vậy mà vẫn ảo tưởng về mình – kiểu như người Biệt Phái khúm núm mà lại “nổ” với Chúa rằng mình sống đạo đức, thánh thiện, rồi vênh vác chê trách người Thu Thuế vượt mặt không kịp (x. Lc 18:9-14).

Là con người, ai trong chúng ta đều đã có những lúc yếu đuối, không làm chủ được chính mình và có lúc ngã quỵ trên đường

chinh phục ước mơ, vượt qua những thử thách trong cuộc sống. Sự yếu đuối vốn dĩ rất đậm "chất người," rất đời thường, nhưng đôi khi nó lại là rào cản khiến chúng ta không thể bước tới đỉnh cao như mình mong muốn.

Thánh Phaolô là dân trí thức, mạnh mẽ trí tuệ, nhưng lại thiếu năng tâm linh, do đó mà ông truy sát bất kỳ ai dám tin nhận Đức Giêsu là Con Thiên Chúa, ông tưởng mình mạnh nhưng thực ra lại yếu xiu. Sau khi ngã ngựa chí mạng và mù mắt, Thánh Phaolô đã sáng con mắt đức tin. Khi đã hồi phục tâm linh, có lần ông thú nhận: *"Đã ba lần tôi xin Chúa cho thoát khỏi nỗi khổ này. Nhưng Người quả quyết với tôi: 'Ơn của Thầy đã đủ cho anh, vì sức mạnh của Thầy được biểu lộ trọn vẹn trong sự yếu đuối'. Thế nên tôi rất vui mừng và tự hào vì những yếu đuối của tôi, để sức mạnh của Đức Kitô ở mãi trong tôi. Vì vậy, tôi cảm thấy vui sướng khi mình yếu đuối, khi bị sỉ nhục, hoạn nạn, bắt bớ, ngặt nghèo vì Đức Kitô. Vì khi tôi yếu, chính là lúc tôi mạnh"* (2 Cr 12:8-10). Sự yếu đuối của chúng ta là "bất trị," nhưng đó lại là cơ hội để sức mạnh của Thiên Chúa được tỏ lộ rõ nét nơi chúng ta. Kỳ diệu quá!

Thiên Chúa biết chúng ta chỉ là hạt bụi nhỏ nhoi bay trong gió, nên Ngài "tội nghiệp" chúng ta lắm, nhất là những ai nhỏ bé, như tác giả Thánh Vịnh tâm sự: *"Chúa là Đấng nhân từ chính trực, Thiên Chúa chúng ta một dạ xót thương, hằng gìn giữ những ai bé mọn, tôi yếu đuối, Người đã cứu tôi"* (Tv 116:5-6).

Phàm nhân muốn một đàng làm một nẻo, yếu đuối mà vẫn "chảnh," ác mà tưởng mình hiền, xấu xa mà tự nhận mình đạo đức, vẫn tưởng mình "ngon," dù chẳng làm nên trò trống gì: *"Tôi biết rằng sự thiện không ở trong tôi, nghĩa là trong xác thịt tôi. Thật vậy, muốn sự thiện thì tôi có thể muốn, nhưng làm thì không. Sự thiện tôi muốn thì tôi không làm, nhưng sự ác tôi không muốn, tôi lại cứ làm. Nếu tôi cứ làm điều tôi không muốn thì không còn phải là chính tôi làm điều đó, nhưng là tội vẫn ở trong tôi"* (Rm 7:18-20)
Tội thật tồi tệ!

Ước gì chúng ta có thể vui mừng nói như Thánh Phaolô: *"Nếu phải tự hào, thì tôi sẽ tự hào về những yếu đuối của tôi"* (2 Cr 11:30). Theo một mức độ nào đó, nhà soạn nhạc Beethoven đã

khiêm nhường tự nhận mình yếu đuối khi ông nói: "*Lạy Chúa, con viết được nhạc, ngoài ra con chẳng làm được gì khác*".

Chúa Giêsu đã nghiêm túc cảnh báo chúng ta: "*Anh em hãy canh thức và cầu nguyện kẻo sa chước cám dỗ. Vì tinh thần thì hăng hái, nhưng thể xác lại yếu đuối*" (Mt 14:38). Đó là dạng thiếu năng tâm linh rất nguy hiểm. Có nhiều liệu pháp điều trị thiếu năng tâm linh, chẳng hạn:

[1] "Anh hãy tránh xa các đam mê của tuổi trẻ, cố gắng trở nên người công chính, giàu lòng tin và lòng mến, ăn ở thuận hòa cùng những ai kêu cầu Chúa với tấm lòng trong sạch. Còn những tranh luận điên rồ và ngu xuẩn, anh hãy gạt ra một bên, vì biết rằng những thứ ấy sinh ra cãi cọ" (2 Tm 2:22-23).

[2] "Anh em hãy sống tiết độ và tỉnh thức, vì ma quỷ, thù địch của anh em, như sư tử gầm thét, rảo quanh tìm mồi cắn xé" (1 Pr 5:8).

[3] "Hãy coi chừng kẻo sự tự do của anh em nên dịp cho những người yếu đuối sa ngã" (1 Cr 8:9).

Khi đã phục hồi đức tin, phục hồi tâm linh, chúng ta phải biết nghĩ tới người khác: "*Bổn phận của chúng ta, những người có đức tin vững mạnh, là phải nâng đỡ những người yếu đuối, không có đức tin vững mạnh, chứ không phải chiều theo sở thích của mình*" (Rm 15:1). Thật vậy, chỉ muốn vào Nước Trời một mình là ích kỷ. Ích kỷ thì làm sao vào Nước Trời được chứ?

Người Việt có câu: "*Có ăn nhạt mới biết thương mèo*". Có té ngã rồi mới biết đau. Có khổ rồi mới biết chạnh lòng thương người khác: "*Hãy khuyên bảo người vô kỷ luật, khích lệ kẻ nhút nhát, nâng đỡ người yếu đuối, và kiên nhẫn với mọi người*" (1 Tx 5:14). Cuộc sống luôn có những điều-trái-ngược-kỳ-lạ, không thể hiểu trong một sớm một chiều: "*Những bộ phận xem ra yếu đuối nhất thì lại là cần thiết nhất*" (1 Cr 12:22).

Thật vậy, dù biết là sự thật, thực tế đời thường cũng vẫn thấy, nhưng nếu không có đức tin thì người ta khó có thể chấp nhận: "*Gieo xuống thì hư nát, mà trỗi dậy thì bất diệt; gieo xuống thì hèn hạ, mà trỗi dậy thì vinh quang; gieo xuống thì yếu đuối, mà trỗi dậy thì mạnh mẽ, gieo xuống là thân thể có sinh khí, mà trỗi dậy là*

thân thể có thần khí” (1 Cr 15:42-44). Người chấp nhận yếu đuối thì cũng chấp nhận thiệt thòi, điều mà Chúa Giêsu đã đề cao: “Phúc thay ai bị bách hại vì sống công chính, vì Nước Trời là của họ. Phúc thay anh em khi vì Thầy mà bị người ta sỉ vả, bách hại và vu khống đủ điều xấu xa” (Mt 5:10-11).

Quả là “căng” quá chừng, “căng” thật đấy. Chúa biết thừa. Vì thế mà Ngài động viên: *“Anh em **hãy vui mừng hớn hở**, vì phần thưởng dành cho anh em ở trên trời thật lớn lao. Quả vậy, các ngôn sứ là những người đi trước anh em cũng bị người ta bách hại như thế” (Mt 5:12).*

Có thể coi một dạng “thiếu năng tâm linh” khác là tình trạng bị quý ám. Ngày nay hầu như không còn thấy, nhưng thời xưa thì thường thấy: *“Chiều đến, khi mặt trời đã lặn, người ta đem mọi kẻ ốm đau và những ai bị quý ám đến gặp Đức Giêsu để Ngài trừ các thần dữ và chữa lành mọi kẻ ốm đau” (Mt 8:16; Mc 1:32).*

Trình thuật Mt 9:32-34 cho biết: *Họ vừa đi ra thì người ta đem đến cho Đức Giêsu một người câm bị quý ám. Khi quý bị trục xuất rồi, người câm nói được. Dân chúng kinh ngạc, nói rằng: “Ở Israel, chưa hề thấy thế bao giờ”. Nhưng người Pharisiêu lại bảo: “Ông ấy dựa thế quý vương mà trừ quý”. Vẫn lại tụi Pharisiêu, chỗ nào rắc rối là có mặt, thọc gậy bánh xe đủ thứ. Đúng là bất trị với những con người “thiếu năng tâm linh” như vậy!*

Trình thuật Mt 12:43-45 cho biết: Nhóm Biệt Phái xin dẫu lạ, Chúa Giêsu không cho dẫu lạ nào khác ngoài dẫu lạ Giônã. Ngài nói: *“Khi thần ô uế xuất khỏi một người, nó đi rảo qua những nơi khô cháy, tìm chốn nghỉ ngơi mà tìm không ra. Bấy giờ nó nói: ‘Ta sẽ trở về nhà ta, nơi ta đã bỏ ra đi’. Khi đến nơi, nó thấy nhà để trống, lại được quét tước, trang hoàng hân hoan. Nó liền đi kéo thêm bảy thần khác dữ hơn nó, và chúng vào ở đó. Rốt cuộc, tình trạng của người ấy lại còn tệ hơn trước. Thế hệ gian ác này rồi cũng sẽ bị như vậy”.*

Trình thuật Mt 15:21-28 cho biết: Ra khỏi đó, Đức Giêsu lui về miền Tia và Sidôn, thì này có một người đàn bà Canaan, ở miền ấy đi ra, kêu lên rằng: *“Lạy Ngài là con vua Đavít, xin dủ lòng thương tôi! Đứa con gái tôi bị quý ám khổ sở lắm!”. Nhưng Người không đáp lại một lời. Người đáp: “Thầy chỉ được sai đến với những con*

chiên lạc của nhà Israel mà thôi". Bà ấy đến bái lạy mà thưa Người rằng: "Lạy Ngài, xin cứu giúp tôi!". Người đáp: "Không nên lấy bánh dành cho con cái mà ném cho lũ chó con". Bà ấy nói: "Thưa Ngài, đúng thế, nhưng mà lũ chó con cũng được ăn những mảnh vụn trên bàn chủ rơi xuống". Bấy giờ Đức Giêsu đáp: "Này bà, lòng tin của bà mạnh thật. Bà muốn sao thì sẽ được vậy".

Trình thuật Mt 17:14-21 cho biết: Khi thầy trò đến với đám đông, thì có một người tới quỳ xuống trước mặt Đức Giêsu và nói: *"Thưa Ngài, xin thương xót con trai tôi, vì cháu bị kinh phong và bệnh tình nặng lắm: nhiều lần ngã vào lửa, và cũng nhiều lần ngã xuống nước. Tôi đã đem cháu đến cho các môn đệ Ngài chữa, nhưng các ông không chữa được".* Đức Giêsu đáp: *"Ôi thế hệ cứng lòng không chịu tin và gian tà! Tôi còn phải ở với các người cho đến bao giờ, còn phải chịu đựng các người cho đến bao giờ nữa? Đem cháu lại đây cho tôi".* Đức Giêsu quát mắng tên quỳ, quỳ liền xuất, và đứa bé được khỏi ngay từ giờ đó. Bấy giờ các môn đệ đến gần hỏi riêng Đức Giêsu rằng: *"Tại sao chúng con đây lại không trừ nổi tên quỷ ấy".* Người nói với các ông: *"Tại anh em kém tin! Thầy bảo thật anh em: nếu anh em có lòng tin lớn bằng hạt cải thôi, thì dù anh em có bảo núi này 'rời khỏi đây, qua bên kia!' nó cũng sẽ qua, và sẽ chẳng có gì mà anh em không làm được".*

Chúa Giêsu xác định: *"Giống quỷ này không chịu ra, nếu người ta không ăn chay cầu nguyện"* (Mt 17:21). Chúa Giêsu luôn đề cao việc cầu nguyện, và đó là lời Ngài nhắc nhở chúng ta phải chuyên cần cầu nguyện liên li để lợi ích cho chính mình, cho tha nhân, cho các linh hồn. Cầu nguyện vừa là biệt dược vừa là lương thực của linh hồn. Vì quá yếu đuối, chắc chắn chúng ta phải luôn tỉnh thức để "đánh điện tín" báo khẩn lên Thiên Chúa, và hãy tha thiết cầu xin như Giáo hoàng Tiê-ni-ô khởi Phê-rô: *"SOS, Chúa ơi! Con chìm mất, Thấy ơi!"* (Mt 14:30).

Voltaire nhận định: *"Nước mắt là ngôn ngữ câm lặng của nỗi đau buồn".* Thật dễ lau sạch nước mắt, như lại thật khó xóa sạch vết nước mắt nơi trái tim. Nước mắt là dấu chỉ sự yếu đuối. Người ta bật khóc vì yếu đuối, không chịu nổi "sức ép" tâm lý nào đó. Nhưng dù trong tình trạng nào, chúng ta cũng "đừng tuyệt vọng" (2 Cr 4:8), "đừng xao xuyến cũng đừng sợ hãi" (Ga 14:27), cứ "tin vào

Thiên Chúa” (Ga 14:1). Tại sao? Thiên Chúa đã giao ước: “*Đừng sợ, vì Ta đã chuộc người về, đã gọi người bằng chính tên người: người là của riêng Ta!*” (Is 43:1).

Thiên Chúa đã gọi và chọn mỗi người theo cách riêng để hoàn tất công cuộc cứu độ của Ngài. Thế là an tâm, chẳng gì phải lo ngại, chẳng gì phải giấu giếm, mà hãy cứ hãnh diện về sự yếu đuối của mình. Đặc biệt là đừng quên chân thành thực hiện lời Đức Kitô đã truyền dạy: “*Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Ngài! – Jezu, ufam Tobie! – Jesus, I trust in You*”.

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính trọng thể lễ Thánh Giuse, bạn trăm năm Đức Maria.

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Kính Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng

LM GIUSE TRẦN PHÚ SƠN, Đặc trách HH. LCTX GP Xuân Lộc

LM GIUSE BẠCH KIM TRI, Linh hướng HỘI LCTX GP Phan Thiết

LM GIUSE VŨ NGỌC TOÀN, Phó LH CĐ LCTX GP Ban Mê Thuật

LM GIUSE TRỊNH ĐỨC NGỌC, LH CĐ LCTX GP Thanh Hóa

LM GIUSE NGUYỄN HOÀNG ÂN, LH CĐ LCTX GP Bắc Ninh

LM GIUSE ĐINH VĂN THÀNH, Phó LH CĐ LCTX GP Bắc Ninh

LM GIUSE LÊ ĐOÀI TÚC, Linh hướng CĐ LCTX GP Hưng Hóa

LM GIUSE TẠ HUY HOÀNG, Tổng Thư ký UB Giáo Dân-HĐGMVN

LM GIUSE ĐÀO NGUYỄN VŨ, LM Thừa Sai LTX

LM GIUSE NGUYỄN PHÁT TÀI, Chánh xứ Gx Tân Thông

LM GIUSE PHẠM VĂN TRỌNG, ĐCV Thánh Giuse Sài Gòn

LM GIUSE ĐỖ VĂN THỤY, TSVN

TU SĨ JOS. VINC. NGỌC BIỂN, SSP

Nguyện xin Thiên Chúa, qua lời cầu bầu của Thánh Quan thầy, tuôn đổ muôn ơn lành trên Quý Cha.

GIÁO DỤC NHÂN BẢN

TỰ TRỌNG NHƯNG ĐỪNG TỰ ÁI

LM ĐAN VINH – HHTM

1. LỜI CHÚA: Chúa phán: **Vậy tất cả những gì anh em muốn người ta làm cho mình, thì chính anh em hãy làm cho người ta” (Mt 7, 12).**

2. CÂU CHUYỆN: TRÁNH TỰ ÁI CAO KHI ĐƯỢC NHẮC BẢO.

Một bác nông dân nghèo khó, quanh năm phải làm ruộng vất vả mà vẫn chẳng đủ ăn. Một hôm bác tâm sự với mấy người bạn như sau:

“Gia đình tôi có một thằng con trai. Hai vợ chồng cố gắng tiết kiệm để lấy tiền cho con ăn học lên đến hết cấp 3. Sau đó do không thi đậu được vào đại học, nên nó phải ở nhà phụ giúp gia đình lo việc đồng áng. Trong số họ hàng nhà tôi có anh con ông bác ruột đang làm **giám đốc một doanh nghiệp nhỏ** ở miền Nam, nghe biết hoàn cảnh khó khăn của gia đình tôi, anh ta đã bằng lòng **cho đưa em là con trai tôi vào miền Nam học việc**. Thằng con tôi tính tình ham chơi nên thường **bê trễ công việc, khiến ông anh giám đốc phải nhiều lần nhắc bảo**. Một hôm do vi phạm kỷ luật nên nó bị anh la rầy: “Chú muốn làm việc với anh thì phải làm đàng hoàng. Còn nếu không thì chú ra ngoài kiếm việc khác mà làm”. Câu nói của ông anh khiến **con tôi chạm tự ái, nên ngay chiều hôm ấy, nó đã dọn đồ ra khỏi chỗ làm và đến nay đang làm phu khuân vác** tại một công ty khác khổ cực”.

Khi nghe xong câu chuyện của nhà bác, mọi người trong phòng đều thở dài. Hầu như ai cũng cho rằng anh con trai của bác quyết định bỏ đi như vậy là đúng. Một người phát biểu: “Nếu là tôi, có lẽ tôi cũng không thềm ở lại chỗ của người anh giám đốc làm gì!”. Người khác lại chêm vào: “Hắn ta đã nói như thế thì dù có các vàng tôi cũng không thềm ở lại !”....

3. SUY NIỆM:

1) Phân biệt sự giống và khác nhau giữa tự trọng và tự ái cao:

TỰ TRỌNG VỚI TỰ ÁI có vẻ **giống nhau vì đối tượng nhắm tới đều là bản thân** mỗi người chúng ta. Hầu như ai cũng đều muốn được người khác quý mến và tôn trọng. Nhưng **tự trọng và tự ái lại hoàn toàn khác nhau:**

- **TỰ TRỌNG** là một phẩm chất tốt đẹp của một người: ***Luôn tôn trọng phẩm giá và nhân cách của mình.*** Bất cứ ai cũng cần có lòng tự trọng. Nếu để mất đi lòng tự trọng, là sẽ bị vong thân, mất luôn phẩm giá của bản thân mình.

- **TỰ ÁI CAO** là ***thói xấu cần loại trừ***, do quá yêu bản thân và đề cao "cái tôi" của mình, nên dễ tức giận khi bị ***ai đó coi thường***, và thường hay ***phản ứng lại***. Người tự ái cao ***do kiêu ngạo nên không muốn nghe lời góp ý của người khác*** và luôn cảm thấy mình bị ***không được tôn trọng***. Người tự ái cao do tính ***nóng nảy nên dễ gây hậu quả nghiêm trọng***, dẫn đến tranh cãi đánh lộn nhau, nếu không biết làm chủ tính nóng của mình.

Chẳng hạn: Anh con trai của bác nông dân trong câu chuyện trên do tự ái cao đã cảm thấy chàm tự ái khi bị ông anh giám đốc quở trách, nên thay vì nhận lỗi tu sửa khuyết điểm, lại tỏ thái độ tức giận và bỏ đi làm chỗ khác. Hậu quả là bản thân phải làm phu khuân vác vất vả không tương lai, và còn đánh mất tình cảm anh em.

2) Tự trọng và tự ái tuy khác nhau nhưng lại liên quan với nhau:

- Để **giữ được lòng tự trọng** thì trước tiên người ta phải biết ***kiêm chế tính tự ái cao***, đồng thời ***phải khiêm tốn tiếp thu các lời khuyên bảo của người trên*** để ngày một hoàn thiện về nhân cách hơn.

- Một người biết **yêu mình và cố bảo vệ danh dự** là người có lòng "tự trọng" đáng quý. ***Sự tự trọng sẽ giúp người ta tránh làm điều xấu để khỏi bị khinh thường*** và luôn ***làm điều tốt*** để được người khác tôn trọng.

4. THẢO LUẬN: Qua câu chuyện trên, bạn sẽ làm gì để **tập tính tự trọng** và **tránh thói tự ái cao** trong sinh hoạt hằng ngày và trong giao tiếp xã hội?

5. LỜI CẦU:

Lạy Chúa Giê-su. Xin cho chúng con biết luôn ***ứng xử với tinh thần tự trọng*** để gây thiện cảm với tha nhân. Cho chúng con ***tránh thói tự ái cao, để khỏi gây hậu quả tai hại***. Xin cho chúng con biết luôn ứng xử ***khiêm tốn, nhẫn nhịn chịu đựng*** tha nhân, và quyết tâm thực hành theo châm ngôn: ***"Hãy tự trọng nhưng tránh tự ái"***, để ngày một hoàn thiện về nhân cách, trở nên con thảo của Chúa Cha và nên chứng nhân tình yêu của Chúa trước mặt người đời. AMEN.

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

NHÂN NGÀY LỄ 19/3, MỞ LẠI VỤ ÁN: THÁNH GIUSE THUỘC CỤ ƯỚC HAY TÂN ƯỚC?

Hoành Sơn, S.J.

Vấn đề đặt ra

Lòng tôn sùng thánh Giuse phát triển mạnh hẳn từ thế kỷ XV nhờ công thánh Bernardinô thành Siêna. Người ta thường kính thánh Giuse như một tổ phụ, tức thuộc Cựu Ước, và thánh Bernardinô thành Siêna xưng tụng ngài là tận kết các tổ phụ.

Giuse mà là tận kết các tổ phụ ư? E rằng tư thế đó thuộc về Gioan Tẩy giả mất rồi. Vâng, chính Gioan Tẩy giả, người cuối cùng của CƯ, đã đại diện cho CƯ đứng ra làm lễ bàn giao với người đầu của TỰ là Đức Giêsu Kitô vào lúc Chúa đến chịu rửa (dìm) trên sông Giócđan: Gioan thì giới thiệu Chúa là người phải đến với phép rửa (dìm) bằng Thánh Thần, còn Trời thì công bố: "Đây là Con Ta..." (Mt 3, 13-17...).

Chẳng những vì vai trò ấy của Gioan, mà còn do sự lành thánh vượt bậc của ông, mà về ông, Chúa Giêsu đã đánh giá như sau:

- "...trong số những kẻ sinh ra từ phụ nữ, không ai lớn hơn (meizôn) Gioan Tẩy giả, nhưng dù người nhỏ hơn cả (mikroteros) trong Nước Trời cũng còn lớn hơn (meizôn) ông ta" (Mt 11,11).

"Sinh ra từ phụ nữ", đó là sinh bằng sinh sản tự nhiên (dù sinh trong CƯ cũng vậy), sinh như thế không thể so sánh mảy may với việc sinh trong Nước Trời, bởi lẽ, như Chúa khải mạc (mở màn) cho Nicôđêmô: "từ xác thịt (sarx) sinh ra thì (chỉ) là xác thịt", "từ Thần khí sinh ra mới là thần khí (pneuma, tức thiêng liêng, siêu nhiên)" (Gio.3.5-6).

Sinh ra từ Thánh Thần - cũng là Thần khí Chúa Giêsu Con TC -, thì nơi Chúa, người ta trở thành con TC, có Ba Ngôi trong hồn, được dự phần thiên tính (2Phr.1.4), và cùng với ân sủng có Tín-Vọng-Ái thiên phú như khả năng và sức mạnh để nên thánh giống Cha trên Trời, và đây cũng là sống toàn vẹn tinh thần Phúc âm, con đường Phúc âm ấy vượt xa con đường công chính của CƯ. Chứ

Gioan Tẩy giả thì không được thế, dù ông là người công chính nhất của CƯ, với sự công chính ấy ông dám thẳng thừng lên án nhà vua vi phạm luật mà cướp vợ người, và thẳng thắn nhận mình chỉ là kẻ dọn đường cho Chúa đến thôi, chưa kể ông còn sống rất khổ hạnh, sống đạm bạc chỉ bằng mật ong rừng và châu chấu.

Người lớn nhất của CƯ như Gioan mà còn không bằng người nhỏ nhất của TỰ như anh và tôi, thì thử hỏi thánh Giuse còn lép vế tới đâu nếu ngài chỉ là một tổ phụ?

Thế nhưng dựa vào đâu mà người xưa coi ngài thuộc CƯ nhỉ? Phải chăng chỉ vì ngài qua đời trước khi có Phép rửa bằng nước và Thần khí? Hay vì Phúc âm Matthiêu đánh giá ngài là "người công chính", mà công chính là từ ngữ quen dùng để chỉ người lành thánh theo tinh thần CƯ?

Sự "công chính" của Giuse

Theo Phúc âm Matthiêu, thấy Maria có thai mà chưa về sống chung với mình, "Giuse chồng nàng, vì là người công chính (dikaios) và không muốn đưa nàng ra trước công chúng (deigmatissai), nên quyết định bỏ nàng [tức từ hôn] một cách bí mật" (Mt.1.19).

Dikaios, dikaiosunê, mà Công giáo VN quen dịch là "công chính", là người tôn trọng công lý và hết lòng giữ luật Maisein:

- "Phúc cho ai giữ luật và luôn thực thi công lý" (Tv.106.3).

Sau này, người ta cũng thêm vào lòng thương xót nữa, như ông Gióp tự coi mình "mang công chính như áo trong, mang công lý như khăn và áo choàng" vì đã cứu giúp kẻ khốn đốn (Giop, 29.12-17). Dù sao chẳng nữa, trung thành với Luật vẫn là điều căn bản của dikaiosunê.

Thế thì, là người "công chính", phải chăng Giuse có thể vì bác ái mà lén bỏ đi chứ không rầy vợ công khai như luật dạy?

Theo chú giải của T.O.B. (Bản dịch Kinh thánh Đại kết), thì không một bản văn CƯ nào có thể biện bạch cho tính "bí mật" của sự bỏ vợ như thế. Theo luật thì người phụ nữ là sở hữu của đàn ông, "tại gia tòng phụ, xuất giá tòng phu" y như trong phong tục Trung Quốc xưa. Do đó xâm phạm đến họ (bằng chuyện chẵn gối) được kể chung với các tội xâm phạm quyền lợi người khác (Xh.20.14;

Nl.5.18; Gr.7.9), bởi thế hãm hiếp một thiếu nữ thì phải xin cưới cô ta với bố cô, và không có quyền rẫy vợ nữa, còn như chung chạ với một đàn bà thì người này bị ném đá vì ngoại tình, trong khi người đàn ông, dù có vợ hay không, chỉ bị xử chung do tội đồng lõa thôi (Lv.20.10; Nl.22.22-24). Tuy thế, trong thực hành, người chồng bị cấm sừng có thể rẫy vợ công khai bằng giấy tờ (Nl.24.1; Gr.3.8), cố nhiên là sau khi đã điều tra rõ chân tướng, và do đó người phụ nữ kia sống không bằng chết khi bị đưa ra bêu riếu công khai như vậy.

Chính vì muốn tránh cho Maria khỏi chết hay chịu nhục mà Giuse muốn bỏ đi biệt tích. Nhưng làm như vậy đâu có hợp luật đây? Thế mà Phúc âm Mt lại đánh giá Giuse là "người công chính". Và đây là điều gây tranh cãi, như bản dịch TOB nói rõ. Vâng, đúng như thánh Giêrônimô nói, "làm sao Giuse có thể được coi là người công chính, khi mà ngài che dấu tội ác của vợ mình?"

Theo tôi nghĩ, giải đáp cho vấn đề phải tìm ở chính ý nghĩa của tiếng công chính này, công chính hiểu theo CƯ hay TỰ. Vì quả thực tiếng Dikaios cũng lắm khi được dùng trong TỰ nữa, có khi theo ý nghĩa CƯ, có khi theo một ý nghĩa khác hẳn. Theo ý nghĩa thứ hai này, thì công chính đi đôi với "sự sống" (zôê) của Gioan và "ân sủng" (kharis) của Phaolô. Chính theo Phaolô, công chính là sống bằng đức tin, -mà tin đây là tin vào Đức Giêsu như Con TC, đáng cứu thế bằng cái chết của mình-, nhờ đó được sống sự sống siêu nhiên. Còn theo Gioan, thì người ta phải nên công chính "như đức Giêsu là công chính", nghĩa là công chính theo sự công chính của nền móng TỰ là Đức Giêsu Kytô. Và như thế, công chính thành một với hoàn hảo, hoàn thiện (teleios) như lời Chúa dạy trong Mt.5.48:

-“Hãy nên hoàn thiện như Cha trên Trời là hoàn thiện!”

Thế thì thánh Giuse công chính theo ý nghĩa CƯ hay TỰ đây? Không ai mà không nhận thấy thái độ khoan dung của Giuse y hết thái độ của Thầy Giêsu đối với người phụ nữ bị bắt quả tang ngoại tình:

-“Cả Ta, Ta cũng không kết tội chị đâu. Hãy đi đi, và đừng phạm tội nữa!” (Gio.3.11).

Tội thì vẫn là tội, nhưng Chúa muốn lòng thương xót (Mt.9.13; 12.7) và cần sự cải hối thôi! Vì Chúa đến là để cứu chúng ta khỏi sự tội và sự chết thiêng liêng nó là hậu quả khủng khiếp của tội.

Xem như thế, khi coi Giuse là công chính khi khoan dung với Maria, Matthieu -hoặc tác giả của nguồn văn mà Matthieu dựa vào để viết- chắc chắn đã hiểu Dikaiosunê theo tinh thần bao dung TỰ. Và ít là ở điểm này, thánh Giuse đã thuộc về TỰ, cũng như Đức Maria thuộc TỰ khi không muốn “biết” người đàn ông, nghĩa là làm ngược lại bản năng truyền sinh mãnh liệt của loài người (cũng là của động vật nói chung) và yêu quý sự đồng trinh.

Phép rửa bằng nước và Thánh Thần

Gioan Tiền hô công bố Đấng đến sau ông sẽ “rửa bằng Thần khí” (Gio.1.33). Theo Chúa, chỉ ai “sinh ra từ nước và Thần khí thì mới là thiêng liêng và thuộc về Nước Trời” (Gio.3.5-6). Thế mà rửa bằng nước và Thần khí, Chúa chỉ sai nhóm Mười hai đi làm việc ấy sau khi Chúa về Trời đã sai Thánh Thần xuống (Mt.28.19).

Thế thì làm sao Thánh Giuse có thể thuộc về Nước Trời cả trước khi Chúa đi công bố Tin mừng, chịu chết, về Trời và sai Thánh Thần đến lập quốc được?

Thế nhưng dù mấy tháng nữa mới thăng vinh, Chúa đã hứa với kẻ ác hồi hận: “Ngay hôm nay, anh sẽ ở cùng Ta trên thiên đường!” (Lc.23.43). Sớm hơn thế, các tử đạo anh hài cũng được tôn kính như thánh của TỰ luôn. Như vậy, thời gian không thể trói chặt ân sủng Chúa vốn là của “cho không”!

Còn biết và sống Phúc âm? Phúc âm đã bắt đầu được giảng dạy ngay dưới mái trường Thánh gia từ lâu, trước khi được công bố cho thiên hạ. Vâng, Phúc âm được giảng dạy trong gia đình bằng chính cách sống, cách xử sự và nói năng của cậu bé Giêsu trong vô số những tình huống khác nhau, để Giuse và Maria hiểu một cách thấm thía rằng Chúa đến là để vâng lời và hầu hạ, chứ không phải để được hầu (Mc.10.45); rằng phải tha cho anh em, không phải bảy lần, mà mãi mãi (Mt.18.22); rằng phải làm ơn cho kẻ làm hại mình (Lc.6.27tt.), nghịch hẳn với luật “mắt đền mắt, răng đền răng” của CỰ (Xh.21.23-25), mà Chúa sẽ nói trắng ra sau này trong Mt.5.38tt.

Cậu Giêsu chẳng những đáng mến đối với người xung quanh, mà còn sống vô cùng thân mật với TC (Lc.2.52) nữa. Vâng, mỗi khi cậu hướng về Trời trong cầu nguyện hay khi nói về TC với mẹ cha, cậu đều tỏ rõ một sự thành kính đậm mùi thương mến, chứ không

thành kính sông như thánh hiền CU, và đó là khúc dạo đầu cho kinh Lạy Cha. Để rồi mầu nhiệm Ba Ngôi sẽ được khai mạc chính thức lúc Chúa mười hai tuổi trưởng thành:

-“Ông bà không biết rằng tôi phải ở nhà Cha tôi sao?” (Lc.2.49)

Quả thật, bằng giọng lưỡi khách khí ấy, Chúa tỏ ra giữ một khoảng cách giữa Ngài và cha mẹ Ngài. Không, Ngài không chỉ có một nguồn gốc: con đẻ của bà Maria, mà còn một nguồn gốc khác nữa: Ngài là Con Thiên Chúa, do đó ở lại nhà của Cha (tức đền thờ) là điều phải đạo thôi. Đây cũng là lúc Chúa giúp Maria và Giuse, chẳng những để siêu nhiên hóa tình cảm phụ mẫu-tử tự nhiên, mà còn để “tôn giáo hóa” liên hệ của họ với Chúa nữa. Vâng, Chúa không chỉ là con của các ngài, Chúa còn là Chúa của các ngài. Nói cho đúng ra, Đức Mẹ không quên lời thiên thần Gabriel: “người sinh ra sẽ là thánh và được gọi là con TC” (Lc.1.35). Nhưng Maria ngờ đâu Giêsu là Con thật sự của TC. Và tình cảm của nàng, dù không khuyết điểm gì cả, vẫn phải được uốn nắn và mài dũa để ngày càng thiêng liêng và hoàn hảo hơn: Mẹ phải học bằng giữ khoảng cách như thế để yêu Chúa cho thật xứng đáng, cũng như chính Chúa phải học vâng lời bằng đau khổ vậ (Hyb.5.8). Riêng với Đức Mẹ, sau này ngài sẽ còn phải học thêm mỗi khi Chúa lại giữ khoảng cách như thế:

- Bà muốn tôi làm gì: Giờ của tôi chưa đến! (Gio.2.4).

- Ai thực thi ý Cha Ta Đấng ngự trên Trời, người ấy là mẹ, là anh chị em Ta! (Mt.12.50).

- Hỡi người phụ nữ, đây là con bà...! (Gio.19.26-27).

Được khai mạc [1] về Ba Ngôi rồi, cùng với ĐM, Giuse còn được khai mạc về kế hoạch cứu thế nữa. Và đây là lời sấm Simêon với biến cố nó gắn kết hai mẹ con trong cùng một nỗi đau với cùng một hậu quả phổ biến:

-Ngài có đó để nhiều người ngã xuống hay đứng lên ở Israen. “Còn bà, một lưỡi gươm sẽ xuyên qua lòng bà khiến các tâm tư hiển lộ” (Lc.2.34-35).

Vâng, đây là những nét sơ phác cho bức tranh Can va sau này, với Chúa trên thập giá và Maria đứng dưới chân. Thế nghĩa là ngay từ bây giờ, mầu nhiệm bộ ba (Nhập thể-Thánh giá- Phục sinh)

trong kế hoạch cứu thế của Chúa đã được hai ông bà chia sẻ. Và đây là Phép rửa bằng máu và nước mắt (Rom.6.4; Col.2.2; Mt.3.11; Mc.10.38; Lc.12.50) mà cùng với Maria, Giuse phải chịu khi nghe lời sấm Simêon, khi hốt hoảng đưa Chúa trốn chạy sang Ai cập, để rồi, như Đức Mẹ (Lc.2.51), còn niệm suy và lo nghĩ mãi cho đến khi chết trong vòng tay của chàng thanh niên Giêsu. Phép rửa bằng máu và nước mắt ấy há chẳng thay thế được phép rửa bằng nước (như trường hợp các thánh Anh hài), để Chúa Thánh Thần khiến Giuse nên một với Giêsu, và nơi Giêsu trở thành con Cha hay sao? Vâng, ngay nhóm Mười hai cũng đâu có được rửa bằng nước nhân danh Chúa Kytô. Họ được rửa trực tiếp bằng Thánh Thần trong ngày lễ Ngũ Tuần, để đến lượt họ mới rửa cho người khác bằng nước và Thần khí.

[1] Apokaluptô, Revelare là Bỏ, Mở tấm màn che (kalupsis, velum), mà Mở màn là Khải (mở ra) mạc (tấm màn), cũng như Ăn cơm là Thực phạn (cơm) vậy, chứ không phải Phạn thực. Quả không thể dịch là mạc khải được, ít nhất khi đây là động từ.

Nguồn: dongten.net

Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ

Tháng 3/2023

CẦU CHO CÁC NẠN NHÂN BỊ LẠM DỤNG

Xin cho tất cả những ai bị một số thành viên của hàng giáo sĩ lạm dụng, tìm được nơi chính Giáo hội một câu trả lời thỏa đáng cho nỗi đau khổ tinh thần và thể xác của họ.

PHÒNG MẠCH MIỄN PHÍ

TRIỆU CHỨNG RỐI LOẠN TIÊU HÓA Ở TRẺ VÀ NHỮNG ĐIỀU PHỤ HUYNH CẦN BIẾT

Tham vấn y khoa: **B.SCKI. Dương Ngọc Vân**

Rối loạn tiêu hóa không còn là tình trạng quá xa lạ đối với các bạn nhỏ, được thể hiện qua các triệu chứng như: buồn nôn, nôn, đau quặn bụng, tiêu chảy, táo bón,... Căn bệnh này nếu kéo dài sẽ gây nên những tác động không tốt đến sức khỏe thể chất và quá trình phát triển của trẻ nhỏ. Hãy cùng tìm hiểu về các triệu chứng rối loạn tiêu hóa ở trẻ và những điều mà phụ huynh nhất thiết phải biết nếu con mình gặp phải tình trạng này trong bài viết sau.

1. Tìm hiểu về tình trạng rối loạn tiêu hoá

Sự co thắt bất thường của bộ phận trong hệ tiêu hóa, cụ thể là cơ vòng dẫn đến nhiều hiện tượng khác nhau như đau bụng hay việc tiêu hóa thức ăn bị ảnh hưởng nhiều, được gọi chung là rối loạn tiêu hóa. Bệnh này có thể xuất hiện ở mọi lứa tuổi, từ người già cho đến trẻ nhỏ. Tuy nhiên, nếu bệnh này gặp phải ở trẻ em thì cần phải lưu ý vì rối loạn tiêu hóa thường xuyên và liên tục sẽ ảnh hưởng rất lớn không chỉ trong cuộc sống, sinh hoạt hàng ngày mà vô tình làm chậm quá trình phát triển và có ảnh hưởng không tốt đến sức khỏe.

Giai đoạn trẻ còn nhỏ là giai đoạn mà hệ tiêu hóa cần một nguồn dinh dưỡng ổn định để duy trì, phát triển và bảo vệ sức khỏe cho cơ thể. Nếu không may trẻ bị rối loạn tiêu hóa, đồng nghĩa với việc cơ thể trẻ lúc này bị thiếu hụt một lượng dinh dưỡng nhất định. Điều này có thể dẫn đến những trường hợp, hậu quả như: trẻ bị suy dinh dưỡng, ảnh hưởng và làm chậm sự phát triển của trẻ về thể chất, trí não hay thậm chí là suy giảm hệ miễn dịch.

2. Triệu chứng rối loạn tiêu hóa ở trẻ và những kiến thức cơ bản cho phụ huynh

Rối loạn tiêu hóa được biết đến là căn bệnh dễ gặp phải ở trẻ em. Bệnh về đường tiêu hóa được biểu hiện thông qua nhiều dấu hiệu, triệu chứng khác nhau. Tìm hiểu về các dấu hiệu, triệu chứng rối loạn tiêu hóa ở trẻ rất quan trọng giúp phụ huynh dễ dàng nhận

biết để có những biện pháp xử lý kịp thời, tránh những rủi ro không mong muốn xảy ra.

2.1. Tiêu chảy

Tiêu chảy là triệu chứng rối loạn tiêu hóa ở trẻ cơ bản nhất. Nếu trẻ đi ngoài thường xuyên, cụ thể trên 3 lần/ngày trong khoảng thời gian 2 tuần, đặc biệt chất phân khi đi đại tiện là phân lỏng; hoặc đi kèm với các biểu hiện như chán ăn, mệt mỏi hay bị nôn đột ngột. Đây là một trong những dấu hiệu nhận biết trẻ đang bị tiêu chảy mà phụ huynh cần biết để lưu ý.

Có rất nhiều nguyên nhân dẫn đến tiêu chảy ở trẻ nhỏ, có thể kể đến một số nguyên nhân tiêu biểu như: trẻ đang bú bằng sữa mẹ nhưng mẹ bị tiêu chảy hoặc đang uống thuốc, sử dụng thức ăn nhuận tràng; trẻ bị dị ứng sữa hay khó hấp thụ chất dinh dưỡng trong sữa; hoặc có thể tiêu chảy là do trẻ bị nhiễm khuẩn đường ruột. Rối loạn tiêu hóa có thể làm trẻ bị suy dinh dưỡng, thậm chí nếu mất quá nhiều nước, điện giải hoặc nếu không điều trị kịp thời có thể dẫn đến tử vong.

Xuất hiện tình trạng tiêu chảy ở trẻ, chúng ta nên làm gì?

- Thăm khám bác sĩ sớm để được điều trị sớm;
- Cần bổ sung oresol cho trẻ. Nên cung cấp oresol cho trẻ từ từ, tránh để trẻ bị nôn, ói. Đây chính là cách để bù nước, bù điện giải cho cơ thể mà ba mẹ cần biết và chú trọng. Ngoài ra, cần phải đảm bảo chế độ ăn đầy đủ chất dinh dưỡng cho trẻ.
- Cung cấp dưỡng chất cho trẻ thông qua các thực phẩm làm từ khoai tây, gạo, thịt gà, thịt lợn. dầu thực vật, sữa đậu nành, táo, chuối,...

2.2. Nôn trớ

Một trong những triệu chứng rối loạn tiêu hóa ở trẻ thường gặp nhất không thể không nhắc đến chính là nôn trớ. Triệu chứng này rất dễ nhận biết và dễ dàng phát hiện nhất. Nôn trớ là các chất bị trào ra ngoài thông qua đường miệng do dạ dày trào ngược, đẩy ra ngoài hay do sự tác động, gắng sức của cơ thể.

Nôn trớ là triệu chứng đến từ nhiều nguyên nhân khác nhau, có thể kể đến như: trẻ bú quá no hoặc các cữ bú quá sát nhau; có thể do đổi loại sữa mới; lỗ nút vú cao su có kích thước không vừa phải; hoặc thậm chí là do nằm bú không đúng tư thế.

Nôn trở thường hết sau 12 tháng tuổi, đây được gọi là nôn trở sinh lý. Tuy nhiên, khi qua thời kỳ này nhưng vẫn xuất hiện triệu chứng nôn trở, đây là có thể là nguyên nhân của các bệnh về đường tiêu hóa. Quan trọng, nếu xuất hiện tình trạng này cần phải đến cơ sở y tế để điều trị kịp thời, nếu không trẻ có thể bị tử vong.

Lưu ý, nếu trong quá trình mang thai, mẹ có tiền sử bị đa ối hay trẻ bị sùi bọt ngay sau khi sinh, nôn trở ra dịch có màu xanh rêu hay bị trướng bụng, sau 48 giờ sau khi sinh không đi tiêu phân su thì cần đưa trẻ đến bệnh viện để thăm khám, chẩn đoán và điều trị kịp thời.

2.3. Táo bón

Táo bón cũng là một trong những biểu hiện, triệu chứng rối loạn tiêu hóa ở trẻ. Táo bón được thể hiện qua việc trẻ không đi ngoài thường xuyên mà phải 2 đến 3 ngày trẻ mới thể đi ngoài một lần.

Nhận biết trẻ có bị táo bón hay không thông qua tình trạng phân khi đi ngoài. Cụ thể phân nếu khô cứng như sỏi, khi đi đại tiện mang đến cảm giác đau, mót không thể đi được tức là trẻ đang bị táo bón. Táo bón mang đến rất nhiều hậu quả nghiêm trọng như trẻ biếng ăn, đau bụng, hay nôn trở, quấy khóc và chậm lớn, chậm phát triển.

Nguyên nhân dẫn đến tình trạng táo bón ở trẻ có thể do không hợp với sữa công thức, pha sữa không đúng hoặc chưa cung cấp đủ chất dinh dưỡng, bé không ăn rau quả, bé ăn quá ít chất xơ hoặc mẹ cho bé bú nhưng mẹ đang bị táo bón,... Ngoài những nguyên nhân trên, yếu tố tâm lý cũng gây nên tình trạng táo bón.

Ngoài ra, triệu chứng táo bón còn gặp ở những trẻ sinh non, sinh ngạt, bị nứt hậu môn, suy giáp, trẻ bị phình đại tràng bẩm sinh,... Với những triệu chứng này gây ra sự ảnh hưởng, cản trở cho trẻ trong khi lớn lên về sức khỏe, về sự phát triển toàn diện của cơ thể. Một số cách xử lý ba mẹ cần biết khi trẻ bị táo bón:

- Nên cho trẻ uống nhiều nước; Ăn nhiều rau xanh, quả chín, trong đó nên chọn loại rau củ quả tốt cho nhuận tràng như: rau mồng tơi, khoai, chuối tiêu, cam, bưởi,...

- Tìm kiếm dòng sữa không gây táo bón và cho trẻ làm quen và sử dụng. Bên cạnh đó nên bổ sung thêm chất xơ cho cơ thể, điều này rất tốt cho hệ tiêu hóa và điều trị táo bón.

- Nếu mẹ đang cho con bú bị tiêu chảy cần phải điều chỉnh chế độ ăn kịp thời để không làm ảnh hưởng đến trẻ.

- Hình thành những thói quen đi đại tiện, tiểu tiện đúng giờ cho trẻ.

Rối loạn tiêu hóa là một trong bệnh thường gặp ở trẻ, đặc biệt là trẻ nhỏ. Rối loạn tiêu hóa có nhiều mức độ khác nhau nhưng nếu nặng có thể gây nguy hiểm đến tính mạng của trẻ. Nhận biết triệu chứng rối loạn tiêu hóa ở trẻ và những thông tin liên quan đến bệnh này rất quan trọng giúp phụ huynh có thể phát hiện và có những biện pháp điều trị kịp thời.

Nguồn: <https://medlatec.vn/>

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính trọng thể lễ Thánh Giuse, bạn trăm năm Đức Maria.

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng

Anh GIUSE NGUYỄN VĂN HẢI, Phó BPV HHLCTX GP Xuân Lộc

Anh GIUSE NGUYỄN VĂN THẢO, Thư ký BPV HHLCTX GP Xuân Lộc

Anh GIUSE MAI CÔNG SINH, Phó BCH CĐLCTX GP BAN MÊ THUẬT

Anh GIUSE NGUYỄN VĂN TÂN, Phó BĐH CĐLCTX GP THANH HÓA

Anh GIUSE NGUYỄN QUANG THỌ, Phó BĐH CĐLCTX GP THANH HÓA

Anh GIUSE NGUYỄN NGỌC ĐÀM, Trưởng BCH CĐLCTX GP BÙI CHU

Anh GIUSE TRẦN VĂN THÀNH, Phó BCH CĐLCTX TGP Sài Gòn

Anh GIUSE PHẠM ĐÌNH VINH, Trưởng BTT CĐLCTX TGP Sài Gòn

Anh GIUSE NGUYỄN THÁI, Ủy viên BCH CĐLCTX TGP Huế

Chúc quý Anh luôn sống theo mẫu gương ÂM THÂM và KHIÊM NHƯỜNG của Thánh Cả, chu toàn trách vụ "QUẢN GIA" mà Chúa đã trao.

Mục lục

✠ Lá Thư Linh Hưởng	02
✠ Sống Lời Chúa	03
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TC Dung Nhan Lòng Xót Thương (Bài 86)	11
✠ Tin tức & Sinh hoạt	
◆ Tin CDLCTX TGP Sài Gòn	15
◆ Tin HHLCTX GP Xuân Lộc	17
✠ DIỄN ĐÀN:	
◆ Chuyện Trai tịnh	20
◆ Mùa Chay và giữ chay	24
◆ Khổ hạnh mùa Chay	27
◆ Thánh Giuse, người cha tuyệt vời	30
◆ Dẫn thân xây dựng công bằng xã hội	34
◆ Vườn cây Dầu	40
◆ Làm mới đèn thờ tâm hồn	43
◆ Chuyện yếu đuối (tt và hết)	46
✠ Giáo dục nhân bản:	
◆ Tự trọng nhưng đừng tự ái	52
✠ Giải đáp thắc mắc:	
◆ Ngày 19/3, mở lại vụ án Thánh Giuse...	54
✠ Phòng mạch miễn phí:	
◆ Triệu chứng rối loạn tiêu hóa ở trẻ	60

